PAVLE SIMOVIĆ | TONI JOVČEVSKI

TAJNE IZA BORILAČKIH VJEŠTINA

INSTITUT ZA IZUČAVANJE RELIGIJE

Naziv djela:
Tajne iza borilačkih vještina

Priređivači:
Pavle Simović | Toni Jovčevski

Izdavač:
Institut za izučavanje religije
www.religija.me

Dizajn korica i tehničko uređenje:
Pavle Simović

Štampa:
Donat Graf, Beograd

Prvo izdanje, 2026.

Sadržaj

1. KORIJENI DRVETA 5
2. FILOZOFIJA ILI RELIGIJA? 13
3. BUŠIDO – PITANJE KARAKTERA? 28
4. ŽIVOTINJSKI STILOVI 45
5. DUHOVNA HIJERARHIJA 75
6. SIMBOLI I TAJNE 85
ZAKLJUČAK 97

Tajne iza borilačkih vještina

Poglavlje 1.
KORIJENI DRVETA

Borilačke vještine su svuda prisutne i popularne – od istoka do zapada... Ko, gdje, kako, zašto i kada?

Zašto poslednjih decenija vidimo tako snažno rastuće prisustvo azijskih borilačkih vještina i istočnjačkog misticizma u našoj kulturi?

Kakav je bio uticaj i učinak ovih istočnjačkih mističnih vještina na poslednje nekolike generacije?

Da li proučavanje borilačkih vještina zaista vodi ka „disciplinovanijem“ i „duhovnijem“ načinu života, kako to danas propagiraju mediji?

Danas su škole **borilačkih vještina, časovi joge** i seminari **tai-čija** postali uobičajeni. Ove istočnjačke mistične prakse više se ne smatraju ezoteričnim ili rezervisanim samo za odabrane. Svugdje možemo vidjeti stalno širenje i uticaj ovih nekada rijetkima poznatih i tajnih vještina.

Djeca uzrasta od 5 do 12 godina se šalju na produžene aktivnosti u lokalnom karate dodžou ili Tae-kvon-do klubu. Sportisti u srednjim školama i na fakultetima se podstiču da se upišu i učestvuju u raznim stilovima „samoodbrane“ kako bi povećali svoju fizičku snagu i mentalnu svijest. Domaćice se povlače u lokalne Tai-či i joga klubove, s obećanjem revitalizacije svoje mladosti,

povećanja fleksibilnosti i vraćanja zdravlja i „ličnog osnaživanja“.

Poslovni stručnjaci i rukovodioci se obučavaju u istočnjačkim filozofijama, kroz interne vještine poput aikidoa i ćigonga, za „jači fokus“, poslovnu strategiju i upravljanje stresom. Sa oko 76.000 škola borilačkih vještina samo širom SAD-a i novim studijima koji se otvaraju svake godine, obučavajući 15-18 miliona polaznika/praktičara, da li je ikakvo iznenađenje rastuća plima istočnjačkih religija i New Age misli koje vidimo kako preplavljuju crkve na zapadu?

Ali gdje je sve ovo počelo? I kako je Amerika, nekada hrišćanska po svojim vjerovanjima, tako lako prihvatila duhovne prakse Dalekog istoka? Jesu li religije Kine, Indije, Okinave i Japana na Zapadu vješto prepakovane kao „porodična zabava“, fizička spremnost, samoodbrana, samousavršavanje i samopoštovanje?

Da li su borilačke vještine zasnovane isključivo na fizičkoj snazi i filozofiji... ili su religija? Šta predstavljaju **zmaj**, feniks i tigar koji krase tradicionalne škole borilačkih vještina? Zašto se učenici klanjaju kada uđu u dodžo i prije nego što se obrate instruktoru? Ko su ljudi, slike, crteži i simboli prema kojima ovi majstori borilačkih vještina pokazuju takvo obožavanje i poštovanje? I zašto se od učenika često traži da izuju cipele pri ulasku u prostor za trening?

Sada saznajte istinu... Sve borilačke vještine vuku

korijene iz lažnih religija i paganizma Azije. Ideja je da čovjek u sebi ima moć i sposobnost da postane nadljudski i „bogolik“. Ovo je bila prva obmana kojom je Sotona zaslijepio ljudsku rasu (vidi Postanje 3:4-5).

Sve borilačke vještine širom svijeta imaju kao temelj i korijen **Šaolin hram** u Kini. Šaolin je tada bio, a i danas je budistički hram. Njihova primarna svrha je propagiranje i dijeljenje Čan / zen budizma i taoizma sa cijelim svijetom.

Obje ove religije uče da ne postoji lični Bog, da ne postoji jedno Svemoguće božansko Biće, koje kontroliše i održava cijeli svemir Riječju svoje sile, i drži svakog od nas odgovornim za život koji nam je besplatno dao!

Oni uče da je ono što je u zapadnom hrišćanskom svijetu poznato kao bog **zapravo energetska sila** ili „veliki duh“. I da kroz pravilne tehnike disanja, meditaciju, mantre, duhovne vježbe i način života, svi možemo postati jedno s ovom „božanskom energijom“.

Ovo je **panteizam**[1] do svoje srži. Prema Bibliji, jedinstvo čovjeka s Bogom prekinuto je grijehom, a vraćanje tom izvornom zajedništvu ostvaruje se isključivo kroz

[1] **Panteizam** (od grčkih reči *pan* – sve, i *teos* – bog) jeste filozofsko i religijsko učenje prema kojem su **Bog i univerzum (priroda) jedno te isto**. U panteizmu, Bog nije lično biće, stvoritelj izvan svijeta i upravlja njime (kao u teizmu), već je apsolutna, božanska energija i supstanca koja prožima čitavo postojanje. Sve što postoji dio je tog jednog božanskog poretka.

Božju milost i inicijativu, na koju čovjek odgovara određenim duhovnim koracima. Centralno mjesto u tom procesu zauzima Isus Hrist, kojeg Biblija opisuje kao jedinog posrednika između Boga i ljudi (Jovan 17:17-24).

Dakle, ako budisti, taoisti i hinduisti vjeruju da možemo postati jedno s **univerzalnom energijom** ili kosmosom (njihovim bogom), zar to nije i kroz prebivanje istog duha u nama?

U kineskim borilačkim vještinama, *či = dah = duh*. Kao majstori borilačkih vještina, moć, kontrola i demonstracija „**Či** energije" smatraju se najvišom sposobnošću. Stoga treniraju meditaciju i kontrolu disanja, kako bi otvorili um uticaju duhovnog svijeta. Duh rata umjesto mira, duh ponosa umjesto poniznosti, duh djela i samoopravdanja umjesto vjere u Jedinorođenog Sina Gospoda Boga Svemogućeg.

Kada ovi duhovi utiču, kontrolišu i na kraju uđu u život praktičara, nevjerovatni i zadivljujući podvizi, vještine i sposobnosti mogu biti izvedeni od strane borilačkih umjetnika. Duhovi nas zavaravaju da vjerujemo da su ove *„neprirodne sposobnosti"* samo naše! I da možemo postići ove „moći" kroz vlastiti naporan rad i posvećenost vještini. Većina ljudi malo shvata da su duhovi ti koji njih koriste, a ne obrnuto.

U Knjizi Otkrivenja, poglavlje 16:14 i 18:2, rečeno nam je da će se u ovim poslednjim i završnim danima zemaljske istorije pojaviti čudotvorni duhovi (demoni), koji

će izaći da zavedu cijeli svijet. I da će svaki muškarac, žena i dijete biti ispunjeni ili Duhom živog Boga ili duhovima ovoga svijeta!

Borilačke i magične vještine

Kao i u svakoj paganskoj religiji, fizičke aktivnosti uvijek vode do dubljih „duhovnih“ istina. Kineske borilačke vještine i njihovi azijski pandani nisu stranci ovom konceptu.

Učenici uvijek počinju s vrlo osnovnim, fundamentalnim vježbama, tj. stavovima, radom nogu, katama, udarcima rukama, blokiranjem i udarcima nogama. Kako učenik napreduje u kontroli svojih motoričkih vještina i ravnoteže, polako se upoznaje s idejom i principima kontrole disanja i „unutrašnje“ snage ili moći.

Prema istočnjačkom misticizmu, disanje je i fizička i duhovna vježba. Sposobnost kontrole disanja i respiracije koristi se za ulazak u izmijenjeno stanje svijesti ili hipnozu. To zatim otvara vrata iz fizičkog u duhovni svijet. Duboko disanje i meditacija se zatim predstavljaju kako bi se poboljšale fizičke sposobnosti. Ovo se često uči kao novi oblik ‘nauke’ ili ‘metafizike’. To je smrtonosna mješavina drevnih okultnih praksi s priloženom naučnom terminologijom.

S ovom novom naučenom snagom, udarac više nije „samo udarac“. Majstori kung-fua uče da je či poput baterija unutar igračke. Či je ono što stvara pravu snagu. **Na**

nivou crnog pojasa, najčešće se „unutrašnji“ ili „či“ trening koristi u demonstraciji razbijanja dasaka, cigli, leda i kamena.

Na nivou iskusnog učenika ili majstora (obično 5-6 dan), ove vještine počinju poprimati mističniji/okultniji prizvuk. Uz ove „posebne vještine“, dolaze i one ideje i vjerovanja koja su sastavni dio religija Dalekog istoka. Sve to Bog strogo zabranjuje u svojoj Riječi i proglašava ih gnusobama i krivotvorinama darova svetog Duha (Jeremija 10:2; Ponovljeni zakon 18:9-12)!

Ove prakse i sposobnosti uključuju: gvozdeni dlan, gvozdeno tijelo, energetsko iscjeljivanje, vidovitost, duhovno vođstvo, telepatiju, dim mak (takođe poznat kao dodir smrti)**, astralno putovanje, telekinezu, daljinsko gledanje, astrologiju, duhovne vodiče, hipnozu, reinkarnaciju, kanaliziranje, proricanje, mantre i pjevanje, talismane i simbole, pečate ruku/Mudre, šaktipat** (okultna praksa polaganja ruku za prenos duhovne energije), **kundalini, intuiciju trećeg oka smještenog u frontalnom režnju, magiju, kinesko čarobnjaštvo** (upotreba paranormalne moći stečene uz pomoć ili kontrolu zlih duhova, za prizivanje ili kontrolu elemenata, duhovna alhemija).

Principi Jin/Janga

Taoističku doktrinu jina/janga usvojili su budisti, hinduisti, New Age pokret i svi okultisti. Ova smrtonosna

laž čak prodire u svaki aspekt naše moderne zapadne kulture. Osnovno učenje „Taoa“ ili jina/janga je da svjetlost ne može postojati bez tame, da pozitivno ne može postojati bez negativnog i da dobro ne može postojati bez zla!

Sama pretpostavka ove drevne paganske filozofije protivrječi samoj prirodi svjetlosti i naučnim zakonima koji upravljaju našim svemirom.

Princip jina/janga tvrdi da su sve stvari, dobro i zlo, dio „**Taoa**“. I da je „tao“ najviša „sila“ i bog svemira. Ova „univerzalna energija“, sila ili **duh** simbolisani su kineskim jin/jangom. Ovaj simbol otkriva samu prirodu „boga“ kojem služe. Doktrina taoizma uči da je svjetlost jednaka tami, pozitivno je jednako negativnom, da su dobro i zlo u stvarnosti isti i da su sve stvari “istina“, na osnovu toga kako ih posmatrate.

Istočne religije uče da se sve stvari protežu iz ove **sile** ili **duha** zvanog „**tao**“ i vraćaju se u nju. Stoga su sve stvari, dobre i loše, dio ove „univerzalne energije“. A budući da one proizlaze i potiču iz „taoa“, a tao se smatra bogom i prebiva u njima, kaže se da sve stvari imaju božanstvo u sebi. Stoga se ništa ne može nazvati „zlim“, budući da ima „boga“ u sebi i samo je „božansko“ po prirodi. Ova ideologija briše sve apsolute.

Ovo je ista laž koju je zmija izrekla našim prvim roditeljima u rajskom vrtu: *„**Otvoriće vam se oči i bićete kao bogovi**...“* (Postanje 3:4-5)

Taoizam uči da su anđeli i demoni stoga samo

suprotne strane viših nivoa energije ili inteligencije u svemiru. I da mi kao smrtna ljudska bića možemo kroz meditaciju i „duhovne vježbe“ postići konačnu evoluciju i postati poput njih – bogovi u kosmosu!

Ovo je upravo doktrina kojoj je **Alister Krouli**, ozloglašeni okultista, ikona rokenrola i idol, podučavao svoje učenike. *„Čini kako ti je volja, neka bude sav zakon.“* Poznat je, čak i od strane sekularnih izvora, kao najzlobniji čovjek 20. vijeka! Mi, hrišćani i sledbenici **Gospoda Isusa Hrista**, smatramo se fanaticima jer prosuđujemo da je nešto ispravno ili pogrešno, dobro ili zlo, na osnovu Riječi Svemogućeg Boga. Taoizam tvrdi da ništa samo po sebi ne može biti dobro ili loše, već samo po načinu na koji se koristi. I da su sve stvari prihvatljive umjereno i kada se drže u ravnoteži.

Na primjer: homoseksualnost nije „loša“ ili „zla“ stvar, samo se mora održavati u ravnoteži s drugim aspektima društva i unutar vlastitog načina života. Taoizam uči da je muško = jang, a žensko = jin. Ako ste muškarac u vezi s drugim muškim ljubavnikom, budući da vam nedostaje jin dio života, morate nastojati postići ravnotežu konzumiranjem više jin bilja i hrane, nošenjem više jin (ženskih) boja i odjeće. Kako perverzno. **Ovo je apsolutna laž!**

Pitanje je da li je moguće da se čovječanstvo inicira u globalnu lažnu religiju putem istočnjačkog misticizma, budističke filozofije, joge i borilačkih vještina?

Poglavlje 2.
FILOZOFIJA ILI RELIGIJA?

Vidimo kako moć istočne filozofije (religije) raste brže nego ikad prije u Americi i na zapadu! S Biblijom u gotovo svakom domu i crkvom na svakom uglu, čak i hrišćanstvo pada pod zavodljivi uticaj ove zmije s istoka. Liberalna teologija i savremeno bogosluženje, crkvene službe koje se malo razlikuju od prizora i zvukova svijeta, rastu u broju. Malo se pravi razlika s propovjedaonice ili klupe između onoga što je sveto i običnog ili nečistog. Pastori odbijaju nazvati grijeh pravim imenom, jer se više boje čovjeka nego Svemogućeg Boga!

Crno je sada bijelo, a bijelo postaje sivo.

Ipak, vidimo da se ista ta ideologija budizma, hinduizma i taoizma podučava ne samo s propovjedaonica, već i u našim školskim učionicama i na univerzitetskim kampusima. Kroz situacijsku etiku, seksualno obrazovanje, evoluciju i „religijske“ studije, naša djeca i mladi su preplavljeni poplavom smrtonosnog otrova, u štampi, medijima i elektronskim igrama.

Filmovi poput Ratova zvijezda, Gospodara prstenova, Narnije i Matriksa promovišu vjerovanje da postoji dobra i tamna strana svega u svemiru, uključujući i magiju. Čak i stariji, „klasični“ holivudski filmovi poput

Čarobnjaka iz Oza, uče sinergiji ili miješanju dobra i zla.

Sjećate li se „dobre“ vještice Istoka i „zle“ vještice Zapada? Ovaj koncept je apsolutno apsurdan. Obje su bile zle, jer su praktikovale vještičarenje i magiju, što Božja Riječ jasno zabranjuje. Ne postoji nešto poput bijele magije naspram crne magije. Sve je to magija... i obje vještice dobijaju svoju moć i sposobnosti iz istog izvora, đavola (Lucifera i Sotone).

Ji-Đing

Ono što većina majstora borilačkih vještina ne shvata jeste porijeklo ovog simbola. „Ji-Đing“ ili „Knjiga promjena“ datira iz 2800. godine prije nove ere. Ova drevna knjiga poznata je i kao Kineska knjiga proricanja i koristi se za proricanje budućnosti. Kineska vještina Baguadžanga (doslovno Dlan osam trigrama) u potpunosti se zasniva na Ji-Đingu. Njeni složeni pokreti, zamršeni oblici i rad nogu sami po sebi su jedinstvena metoda kanaliziranja duhovnih vodiča i proricanja budućnosti.

Isti okultni principi koji se koriste u kineskoj crnoj magiji i taoističkoj alhemiji uče se u borilačkim vještinama putem ovog simbola. Svi oblici proricanja zasnivaju se na upotrebi „astrologije“ i kretanju 108 zvijezda / božanskih duhova koje su simboličke astrološke tačke.

Ova nebeska tijela su, u paganskom i okultnom svijetu, simbol božanstava i lažnih bogova njihovih religija.

Praksa traženja „inspiracije“[2] i smjernica u „kosmosu“ ili nebu u bilo kojem području istraživanja oštro je osuđena Riječju Gospodnjom. Jer time praktičar otvoreno poziva uticaj demonskih duhova u svoje živote.

U svakom stilu borilačke vještine, širom svijeta, postoji manja ili veća zavisnost o Ji-Đingu u podučavanju i praksi, posebno na nivoima iznad učenika (crni pojas). Čak i u mnogim „alternativnim“ školama liječenja, kao što su akupunktura, reiki, kineziologija i meditacija, joga – guru ili „iscjelitelj“ će koristiti astrologiju i datum rođenja pacijenta kako bi „mapirao“ odgovarajuću formulu za iscjeljenje.

Danas u svijetu postoji mnogo oblika „proricanja“ ali svi oni imaju osnovu u okultizmu. Neke od uobičajenijih metoda su: tarot karte, Vidža table, rašljarenje ili vještičarenje vodom, njihanje klatna, refleksologija, proricanje, bacanje kockica, pa čak i korišćenje običnih igraćih karata. Skeptici će reći da su svi ovi oblici proricanja zasnovani na pukoj sreći. Međutim, ono što je zastrašujuće shvatiti jeste da se sve ove vještine oslanjaju na aktivno učešće duhovnih entiteta kako bi postigle željene rezultate.

Pokret New Age koristi područje prirodnog zdravlja i medicine već više decenija kako bi otvorio vrata ljekarskih ordinacija, kiropraktičkih klinika i prodavnica zdrave

[2] Inspiracija označava „nadahnuće“ pod uticajem, kontrolisanost ili opsjednutost duhom.

hrane. Postoji veliki podsticaj za prihvatanje metoda „holističkog zdravlja“ kao što su: akupunktura, reiki, energetska kineziologija, medicinski ći-gong i joga. Ove alternativne metode liječenja koriste kao osnovu istočnjačke mistične prakse i tehnike sedam čakri hinduizma, budizma i taoističke magije.

Iscjelitelji i gurui u ovim vještinama uče da se čovjek sastoji od tri primarna „energetska centra“ ili čakre. Kinezi ove centre nazivaju donji, srednji i gornji dan-tien.

Tvrde da su bolest i oboljenje rezultat blokada u jednoj ili više ovih čakri ili meridijana (puteva) koji ih povezuju s organima tijela.

Donji dan-tian je odgovoran za „energiju“ (duh) koja kontroliše mišiće, tijelo i niže strasti, kao što su apetit, seksualni nagon, ljutnja, nasilje i požude. Srednji dan-tian sadrži energiju (duh) koja upravlja emocijama, srcem ili dušom čovjeka, osjećajima i sjećanjima. Gornji dan-tian, ili „treće oko“, smješteno u središtu čela, smatra se najvišim izvorom energije u čovjeku. Ova tačka je takođe poznata kao „sjedište“ ili „prijesto“ volje.

Ova tri energetska centra su Kinezima poznata i kao: „kuće“ ili „hramovi Triju Blaga – Šena, Čija i Jinga“. Kaže se da je Šen najviši i predstavlja duh; Či je drugi po moći i predstavljen je dahom; kaže se da se Jing (esencija) stvara i skladišti u bubrezima i nižim polnim organima i smatra se najvrjednijom. To je mješavina duha i tijela. Ovo „trojstvo“ moći može se vidjeti i danas u mnogim

istočnim i zapadnim simbolima. A njegovanje i razvoj ovih mističnih moći osnova je svih tehnika tradicionalne kineske medicine i „holističkog iscjeljivanja“.

Kundalini

U jogi i mnogim istočnjačkim vještinama iscjeljivanja, učenici se uče o postojanju „zmijske moći“ zvane Kundalini. Kaže se da ova duhovna energija leži sklupčana i spava, otprilike 6-8 cm ispod pupka. Upravo je ta moć koju su pozvani probuditi i dozvoliti joj da se uzdigne kroz njihovo tijelo i uz zmijsku kičmu, otvarajući ova takozvana drevna „energetska“ duhovna vrata i omogućavajući slobodan protok „univerzalne energije“ ili „sile“ da ih izliječi i osnaži.

Metode oslobađanja ove zmijske moći iz njenog sna uključuju: vježbe dubokog kontrolisanog disanja, opuštanje i neprirodno istezanje zglobova i tijela, meditaciju i pjevanje mantri. Sve ove iste tehnike koriste i New Age i okultisti kako bi ušli u izmijenjeno stanje svijesti i time podstaknuli i ostvarili kontakt sa svijetom duhova i demonskim entitetima!

Upravo simboli koje često koriste medicinski i holistički iscjelitelji jasno predstavljaju ovu zmiju koja se uzdiže uz kičmu. Iako mnogi hrišćani tvrde da je ovaj simbol onaj koji je Mojsije koristio u pustinji, detaljnije ispitivanje biblijskog izvještaja u Brojevima 21:4-9, 2. Kraljevima 18:15 i Jovanu 3:12-15 otkriva da je bronzana

zmija koja visi na stubu bila simbol Hrista Isusa koji nosi naše grijehe, bezakonja i prestupe, umirući na središnjem krstu Kalvarije prije dvije hiljade godina.

Ovaj simbol koji je Mojsije podigao pred narodom Izraela bio je simbol žrtvene smrti za nas, ne simbol zmije koja se penje na „Drvo spoznaje dobra i zla“ (vidi Postanje 3:1-15) i zatim nam nudi život. Ovaj događaj bio je nagovještaj Isusa Hrista, koji je postao grijeh za nas i koji je na krstu ponio sva naše bezakonja!

I premda je ovaj simbol trebao podsjetiti drevne Izraelce na Spasitelja koji je obećan da će jednog dana doći, da ukloni našu krivicu i sramotu, umjesto toga, zbog tame u mnogim njihovim srcima, Gospod je morao kasnije preko pravednog kralja Jezekije da uništi simbol. Jer u dane njegove vladavine, oni koji su ostali neobraćeni i vezani lancima idolopoklonstva, počeli su obožavati ovaj bronzani simbol, umjesto da se obrate Živom Bogu za svoje iscjeljenje (vidi 2. Kraljevima 18:1-5).

Prema istočnjačkoj mističnoj misli, učenjima novog doba i gnostičkim vjerovanjima, kada se ova zmijska sila uzdigne kroz centralni nervni sistem, uz kičmu i dostigne treće oko i krunu, tada Kundalini zaposjeda i srce, tijelo i um.

Kada se ova dvoglava zmija (simbol muške i ženske „energije“ univerzuma) uzdigne do trećeg oka i poslednje krunske čakre, kaže se da je čovjek dostigao „prosvjetljenje“. To je predstavljeno povratkom zmijinih krila –

pretpostavljenim poništavanjem prokletstva stavljenog na zmiju u rajskom vrtu (Postanje 3:14-15). Praktičar ćigonga postaje jedno sa „taoom“, jedno sa univerzumom, jedno sa „božanstvom“ i stoga „bogolik po sebi“.

Za stare Kineze, zmija je bila simbol jina, vode i zemlje, dok je krilati zmaj bio simbol janga, vatre i neba. Bio je poznat kao „onaj koji vlada silama neba i zraka“. Ove zlatne i grimizne slike krase ulaze mnogih škola borilačkih vještina, restorana i poslovnih prostora.

Za pagane, zmaj predstavlja „mudrost“, ponos, bogatstvo i krajnju duhovnu moć. Vavilonjani, Grci, Asteci i Rimljani su ga također poznavali kao Levijatana.

„Tog dana Gospod će pohoditi svojim mačem – čvrstim, velikim i jakim – levijatana, zmiju koja klizi, levijatana, vijugavu zmiju, ubiće neman koja je u moru!“ (Isaija 27:1; ref. Jov 41)

Sveto pismo o njemu govori ovako: „U kojima [prestupima i grijesima] ste nekada živjeli prema dobu ovog svijeta, u skladu sa knezom koji vlada u zraku, duhom koji sada djeluje u sinovima neposlušnosti!“ (Efescima 2:2)

Pravo porijeklo ovog mitskog stvorenja nalazi se u Postanju, 3. poglavlje: Riječ Božja nam govori da je zmija prva prevarila Evu i da je od tog dana nadalje bila prokleta da puzi na svom trbuhu – što je očita aluzija na veliki pad sa njenog nekada uzvišenog položaja moći i ljepote, i vazdušne vladavine na nebu (Postanje 3).

„Kako pade s Neba, Svjetlonošo, zorin sine! Kako se

obori na zemlju, ti što si gazio narode! A govorio si u svom srcu: 'Do nebesa ću se podići. Iznad Božjih zvijezda podići ću svoj prijesto i sješću na zbornu goru na krajnjem sjeveru. Podići ću se iznad oblaka. Izjednačiću se sa Najvišim." (Isaija 14:12-14)

Središnji štap na koji se zmija penje poznat je u okultizmu kao „Drvo znanja" ili „prosvjetljenje". Većina ljudi malo shvata da plod kojim se bave dolazi sa Drveta znanja o dobru i zlu.

Tako se ponovo uči prva laž Sotone (đavola) u rajskom vrtu. Ako čovjek „radi kako mu je volja" i uživa u zabranjenom voću mračnog i skrivenog znanja, postaće poput boga. Zmija koja se uvija dok se uzdiže upečatljiv je simbol dvostruke spirale ljudskog DNK lanca. Svi hinduistički gurui i kineski ćigong majstori uče svoje napredne učenike da je transformacija ljudskog genoma i genetskog materijala moguća kroz marljivu praksu, meditaciju i proučavanje vještine.

Tako se čovječanstvo može polako penjati evolucijskim ljestvama do „božanstva". Promjena unutar praktičara ovih istočnjačkih mističnih vještina postiže se direktnim uticajem i opsjednućem ovih zlih duhova, a ne kroz bilo kakve navodne latentne, prirodne sposobnosti ili naučno znanje. Fizičke tehnike i mentalne vježbe otvaraju um i dušu silama izvana i jačim od pukog ljudskog umijeća ili genija!

Najlakša vrata i ulaz za ovu „energiju" (bilo koji zli

duh) je kroz tijelo (Matej 26:41). Ova tačka je poznata kao donji dan-tian i kaže se da se nalazi 6 ili 8 cm ispod pupka. Često se učenici uče da fokusiraju svoj um, misli i namjeru na ovu tačku dok polako dišu i viču „Kia!“ Kaže im se da duboko udahnu, što je dublje moguće u stomak, a zatim ispuste sav taj dah u jednom eksplozivnom kriku!

Zato svi majstori borilačkih vještina započinju svoj trening s fizičkom „kinetičkom energijom“ i snagom. Ovo polako priprema učenike da traže izvor snage u sebi.

Srednji dan-tian nudi druga vrata u dušu. Ovo je poznato kao srčana čakra, jer emocije imaju vrlo blisku vezu s tijelom. Jedna brzo i neprimjetno utiče na drugu. Ako se naljutimo, krv se diže prema gore i na površinu tijela. Ako se bojimo ili smo uplašeni, postajemo hladni, dok se krv povlači prema unutra.

Instruktori, svjesno ili nesvjesno, koriste emocije svojih učenika kako bi izazvali reakcije i kontrolisali ih. Strah, ljutnja, sram i ponos se koriste za izazivanje željenog rezultata. Ovaj „energetski“ centar je ujedno i vrata kojima će većina „iscjelitelja“ Novog doba pokušati prvo pristupiti. Jer većina ljudi ima veliku želju da bude emocionalno dobro. Ovu metodu jogiji, gurui i ćigong majstori često nazivaju „emocionalnim čišćenjem“. Ali u Svetom pismu nam se kaže da hodimo vjerom (u Božjoj Riječi), a ne vidom ili osjećajima (2. Korinćanima 5:7)!

Poslednja od tri primarne energetske „kapije“ poznata je kao treće oko (takođe poznato kao 6. čakra). I ovo

je jedna od najvažnijih za svakoga ko se bavi istočnjačkim misticizmom i okultizmom. Otvaranje ove tačke (vrata) je jedna od najtežih za postići. I postoji samo jedna koja zahtijeva veću žrtvu da bi se postigla, a to je poslednja 'krunska' čakra!

Zapamtite, zmijska sila se penje odozdo, neprestano prema gore, tražeći ulaz u prijesto srca i uma. Osoba mora, kroz kontinuirano popuštanje svojoj volji, otvoriti ovu tačku uklanjanjem barijera koje je naš Stvoritelj postavio u ljudsko srce kako bi ljudski mozak zaštitio od direktnog uticaja i kontrole zlih duhova! Kada se ova tačka potpuno „otvori", majstoru borilačkih vještina se kaže da će doživjeti „nirvanu" ili duhovno prosvjetljenje. I sada će biti sposoban za izvanredne psihičke sposobnosti, kao što su, na primjer, predosjećaj, itd. Na višim nivoima postignuća, kaže se da praktičar „zna bez da zna kako". Često će demonstrirati ove natprirodne sposobnosti izvodeći mnoge borilačke vještine sa povezom na očima.

Pogledajmo detaljnije simbol koji hinduistički gurui postavljaju na ovu tačku šeste čakre, poznatu kao treće oko. Ova šesta tačka od 7 čakri (energetskih kotača ili prolaza) poznata je na hinduističkom sanskritu kao (ajna), što znači zapovijedati ili 'prizivati'.

Ali šta se zapravo priziva? Njen simbol uključuje dvije bijele latice lotosa sa svake strane, koje, prema drevnim hinduističkim tekstovima, simbolišu hinduističkog boga Šivu i boginju Šakti. Kaže se da kada se ova dva

suprotna, ali jednaka božanstva ili sile (energije) ponovo spoje, bogovi daruju vančulnu percepciju i sposobnosti. I manifestacija „božanskog djeteta u nama“ konačno se može postići...

Dva hinduistička sanskritska znaka napisana unutar simbola 6. i 7. čakre vrlo su slične prirode. Prizivaju se ponavljanjem mantre ili zvuka „Om“ ili „Aum“. Potonji pravopis je original u najstarijim prevedenim tekstovima.

Prema drugim istočnim tradicijama, upravo taj simboličan zvuk (Aum) predstavlja trojstvo paganskih hinduističkih bogova, oca, majku i božansko dijete. Brama je predstavljen kao stvoritelj i božanski sin, Višnu kao čuvar i božanska ‘suština’, a Šiva kao uništitelj. I ova tri, kada se kombinuju, budisti i taoisti izražavaju u svom konceptu vrhovnog božanstva kao Taoa – univerzalne energije, sile ili boga.

Sveto pismo nam kaže da je ova tačka na čelu mjesto gdje Svemogući Bog pečati svoju djecu upisujući (Otkrivenje 7:1-4 i 14:1-4; Izlazak 31:13-17 i Ezekijel 9:1-6, 20:12-20)! Ovo zapečaćenje je pokazatelj da je učenik i sledbenik Gospoda Isusa Hrista predao sve što ima, bez rezerve, svom Stvoritelju i Otkupitelju.

S druge strane, oni koji slijede zmiju / zmaja ispunjeni su duhovima boga kojeg su odabrali služiti (obožavati i pokoravati se)! I iz njihovih srca se čuje odjek šapata te stare zmije: „Čini kako hoćeš, biće sav zakon!“

I vidimo da će upravo ovom konačnom obmanom

veliki crveni zmaj (Sotona) pokušati krivotvoriti djelo pečaćenja Jehove među Njegovom djecom. Jer će on također staviti žig na one iz svojih redova, koji su odlučili služiti, poštovati i slušati njega, a ne Svemogućeg Boga!

Vraća li se čovječanstvo nazad u Egipat, Vavilon i zabranjeno drvo usred vrta? Da li mnogi, čak i među Gospodnjom djecom, traže mudrost i znanje odozdo, a ne s neba i Riječi Božje?

„Jer se sam Sotona pretvara da je anđeo svjetlosti. Zato nije ništa neobično ako se i njegove sluge pretvaraju da su sluge pravednosti. Ali kraj će im biti po njihovim djelima....“ (2. Korinćanima 11:13-15)

Obećanje svih metoda liječenja Novog doba je isto. Međutim, postoje upozorenja koja moderni gurui, jogini i majstori ne uspijevaju otkriti svojim često željnim i mlađim sledbenicima. U jogi, kao i u kineskom Ći-gongu, drevni majstori su snažno upozoravali svoje početnike da ne vježbaju bez prisustva visokokvalifikovanog instruktora.

Drevni tekstovi taoista, budista i hinduista upozoravaju na mogućnost amnezije, ludila, šizofrenije, pa čak i smrti, bez „kvalifikovanog vođstva“ iskusnog majstora. Mnogi od ovih renomiranih velemajstora i gurua proveli su cijeli svoj život u ropstvu i vezivanju demona kojima su prodali svoje duše u zamjenu za iluziju moći. I mnogi su umrli strašnom i užasnom smrću, bez Hrista i bez nade u ovom svijetu!

Kroz filmove, knjige novog doba, fantastične romane, muziku, pa čak i video-igre, mladi i stari se upoznaju i vode u fascinaciju istočnjačkim mističnim praksama. Sve to priprema čovječanstvo za duhovni događaj koji će uskoro iznenaditi svijet!

Svjetlost protiv tame

Prema taoističkim učenjima, svjetlost i tama su jednaki i oboje su neophodni za ravnotežu.

Ali šta kaže Riječ Svemogućeg Boga? „I ne učestvujte više s njima u besplodnim djelima tame, već, naprotiv, razotkrivajte ih.“ (Efescima 5:11)

Sve azijske borilačke vještine i istočnjačke mistične prakse nude „prosvjetljenje“ i duhovno „iluminiranje“. Ali sve što uče vodi u tamu. Dok se nudi sloboda, zapravo se prima ropstvo.

Svi borilački stilovi dijele zajedničku nit i sa društvima Novog doba, okultnim i tajnim ezoteričnim društvima. Ta nit je sistem hijerarhije ili rangiranja. I to je sistem pokoravanja vladanja običnim ljudima. I upravo pod tim sistemom su uspostavljene borilačke vještine.

Odličan primjer za ovo je osnovni sistem rangiranja u većini stilova. U mnogim tradicionalnim azijskim vještinama postoji stara priča koja se voli prepričavati o tome kako se dobija crni pojas:

Kada bi se novi učenik pridružio majstoru, dobio bi jednostavan pojas s prezimenom. Ovaj bijeli pojas ili lenta

simbolisali su „pražnjenje“ sebe od svog prošlog znanja i poniznost pred učiteljom, pokazujući svoju spremnost da nauči sve što ga je majstor morao podučavati. Nakon prve ili dvije godine marljivog treninga, pojas počinje poprimati zelenu boju, što simboliše novi rast i želju za učenjem. Prođe još nekoliko godina i pojas postaje tamnije smeđ, umrljan krvlju, znojem i suzama njegovog truda. Konačno, kada pojas pocrni, učenik je spreman prihvatiti čast da se nazove šegrt ili „učenik“ majstora i njegove vještine.

- Crni – smrt, prima se mračno znanje
- Smeđi – korijen raste dublje
- Crveni – krv, vatra se uzdiže, duh kontrole
- Ljubičasti – javljaju se mistične misli
- Plavi – pokornost i odanost
- Zeleni – inicijacija, otkrivene tajne
- Narandžasti – glad počinje rasti
- Žuti – zora počinje svanuti
- Bijeli – nevinost, čistota, prazna posuda

Svi stilovi borilačkih vještina počinju s bijelim pojasom. Nije li čudna slučajnost da počinjemo nevini, a do trenutka kada dostignemo „prosvjetljenje“, postanemo vrlo mračni i nečisti?

Svaki učenik borilačkih vještina se ohrabruje da teži višim rangovima, kako bi mu se moglo dodijeliti „tajno“ i skriveno znanje. Za početnika Či je prosto otkrivena kao

unutrašnja snaga, na srednjim nivoima se podučava da je Či – dah, a na poslednjem nivou učitelj otkriva da je Či – duh. Ova sakrivena nit je utkana u sve istočnjačke vještine, silu čiji se rezultati mogu vidjeti, ali čiji izvor (demonski) uvijek ostaje varljiv i sakriven ispod vela.

Ova energija duha je ono šta se ispoljava na hiljade različitih načina. Oni koji treniraju borilačke vještine je koriste za brzinu i snagu, holistički iscjelitelji je koriste da kanališu vibracionu energiju da iscijele, korporativni izvršioci i vođe je koriste da utiču i manipulišu onima ispod sebe, glumci je koriste da hipnotišu svoju publiku, a kod muzičara se ova duhovna energija koristi da inspiriše i stimuliše njihove izvedbe i kontroliše umove i emocije njihovih slušalaca.

Ovo skriveno znanje je takođe poznato kao „mudrost drevnih“, od strane onih koji su inicirani u tajna društva. Uči se da će ovo mračno znanje dovesti do natprirodne moći i sposobnosti, i konačno do ‘božanstva’ i besmrtnosti. Ali cijela ova filozofija je ukorijenjena u paganskim religijama Dalekog istoka i suprotna je jasnim učenjima Svetog pisma koje poziva da se odbace zlo i tama:

„A sud je u ovome: svjetlost je došla u svijet, ali ljudi su voljeli tamu, a ne svjetlost, jer su im djela bila zla.“ (Jovan 3:19)

Od koga majstori borilačkih vještina zapravo dobijaju svoje moći? I kakav je „karakter“ i duh iza vela...?

Poglavlje 3.
BUŠIDO – PITANJE KARAKTERA?

Stara poslovica kaže: „Gledajući, pretvaramo se u istu sliku...!“ Kako je ovo istinito. Čak i u našem modernom svijetu, ovaj princip se primjenjuje u životu svakog od nas. Ono što gledamo, ono što slušamo, ono što čitamo i ono što primamo kroz naša čula, to postajemo.

Bivši petostruki američki nacionalni prvak u okinavanskom i japanskom karateu, dr. Vito Ralo, podijelio je svoje svjedočanstvo o ovom iskustvu iz vlastitog života: Vito je trenirao kod nekih od najpoznatijih japanskih majstora prošlog vijeka. Bio je izuzetno poštovan među svojim vršnjacima sve dok jednog dana nije doživio istinsko iskustvo obraćenja.

Godine 1971., neki studenti koje je obučavao, uzbuđeno su pričali o knjizi koja je otkrivala proročanstva o vremenu u kojem živimo i skorom povratku Isusa Hrista! Iz radoznalosti, Vito je kupio svoj primjerak i sam ga pročitao. Tokom čitanja ove knjige došao je do prekretnice u svom životu i odlučio da je za njega bolje služiti Gospodu nego borilačkim vještinama kao njegov učitelj. Od tog dana nadalje, Vitov život više nikada neće biti isti!

Do ovog trenutka, njegov život se isključivo zasnivao na njegovom identitetu u karateu. Ali nakon iskustva

obraćenja, počeo je shvatati ponos, nasilje, idolopoklonstvo i obmanu koji su postali ogroman dio onoga što je dozvolio da uđe u njegov život. I jasno je vidio iste osobine karaktera kod kolega instruktora i učenika, od kojih su se neki nazivali hrišćanima.

Što je više učio o životu Isusa Hrista dok je bio ovdje na zemlji, to je više uviđao kontradikciju između onoga što je bilo u njegovom vlastitom životu i onoga što je Isus pokazao svojim sledbenicima. Shvatio je da kada se takmičio, nije imao milosti ni saosjećanja, niti ljubaznosti koja je bila primjer Isusovog života. Otkrio je da nasilje i odlučnost da se pobijedi po svaku cijenu, čak i da se povrijedi druga osoba, nadjačavaju sve za što se Isus zalagao. Shvatio je da ne može predstavljati Božju milost i milosrđe, a istovremeno osvetoljubivo napadati svog protivnika u ringu.

Borilačke vještine su govorile „mir“, a učile su uništenju; govorile su „milosrđe“, a pokazivale su malo ili nimalo. Japanski majstori koji su odgajali Vita zračili su duhom natprirodne moći i zastrašivanja, što je ulivalo strahopoštovanje i strah u srca svih oko njih. Upravo je taj duh Bušida – ponosa, nasilja samuraja i samouzdizanja, imao tako snažan uticaj na njegov život.

Nekoliko mjeseci nakon što se obratio, Vito je jednog dana jasno čuo kako mu Gospod govori da se udalji od svake veze s borilačkim vještinama i onim stvarima koje su dominirale njegovim životom toliko godina. Brzo je

poslušao. Iako je u to vrijeme bio poznati, visokorangirani instruktor crnog pojasa, s mnogim vezama stečenim tokom godina, Vito je ipak donio odluku da prekine sve veze. I ta odluka će se pokazati vrlo skupom.

Njegovi nadređeni su odmah uklonili sva priznanja, titule i postignuća iz njegovog dosijea! Oni koji su ga nekada podučavali, sada su bili jako ljuti na njega zbog vremena koje su uložili u svog štićenika. Kao što Vito detaljno opisuje u svojoj knjizi, tek je godinama kasnije počeo shvatati obim nevidljivih, moćnih uticaja i sila tame koje stoje iza borilačkih vještina i joge, i kako se one jednostavno ne mogu hristijanizirati. Tada ga je Gospod vodio da napiše knjigu koja otkriva opasnosti kako bi upozorio druge.

Borilačka vještina je umjetnost ratovanja. Bušido je ratnički duh – pobjeda, preživljavanje najsposobnijih, pobjeda po svaku cijenu.

U borilačkim vještinama, ovo je način života i način življenja. Ovo je duh bušida!

U ranoj japanskoj borilačkoj istoriji, svi različiti stilovi su nazivani „džucu“ ili tehnike ratovanja. Tokom ovog feudalnog perioda, kada su se zaraćeni klanovi borili za veću vlast i zemlju, obuka posebnih borbenih tehnika i vještina bila je rezervisana za vojno osoblje, samo za samuraje i šogune. Kako su Japanci počeli raditi na tome da se ekonomski takmiče na svjetskim tržištima, zemlja je dovedena pod jedinstveniju strukturu i vladu. Mnogi

samurajski vojskovođe, uključujući i Džigora Kana, oslobođeni su aktivne dužnosti i povukli se u domove u planinama. Ovi ljudi, koji su proveli živote trenirajući ubijanje, sa legijama ratnika pod svojom komandom, sada su se borili da pronađu svoju svrhu i identitet u svijetu koji se brzo mijenja.

Imali su jednu vještinu, jednu svrhu i jedan razlog da budu živi, a to je bila umjetnost ratovanja. Mnogi od ovih zloglasnih vojskovođa počeli su obučavati mladiće kod svojih domova tajnim vještinama koje su nekada toliko poštovali obični ljudi.

S novootkrivenim sledbenicima mladih učenika, umjetnost ratovanja održavana je u životu i prenosila se s generacije na generaciju. Zatim, krajem 19. vijeka, počeo se razvijati pokret koji će zauvijek promijeniti japanski borilački pejzaž. Neki od ovih ratnika – Morihei Uešiba, Džigoro Kano i Gičin Funakoši – ljudi koji su bili obrazovani, ljudi koji su bili poštovani u japanskim zakonodavnim dvoranama i ljudi koji su u vještini vidjeli nešto dublje od puke smrtonosne borbe, počeli su transformisati svoje umjetnosti u 'filozofskiju' studiju načina života, a ne u umjetnost smrti.

Ovi ljudi, i drugi slični njima, vratili su se kineskim korijenima svojih stilova Čuan-fa (kineska ruka – danas poznata kao Kenpo). Dok su trenirali i svjedočili gotovo natprirodnim sposobnostima kineskih majstora, shvatili su da samo fizičkim treningom ovi ljudi nisu bili u stanju

izvesti podvige koje su vidjeli. Jer su im duhovne moći iza majstora dale sposobnosti i vještine više od običnih smrtnika.

Tako su japanski sensei napravili poslednji korak svojih vještina ka „putu“ (tao) života, koji se sada podučava u svakom dodžou širom svijeta. Kako su ovi ljudi počeli usvajati budističku, taoističku i hinduističku filozofiju i religije u svojim borilačkim učenjima, vidjeli su zapanjujuću sličnost s jedinstvenim „duhovnim sposobnostima“ koje su demonstrirali Kinezi. Iako su se nazivi ovih stilova promijenili (Čuan-fa, kineska ruka, postalo je Karate, prazna ruka), osnovni principi i metode vježbanja se nisu promijenili.

Ovi ljudi i njihovi učenici počeli su uključivati zen-budistička učenja u svakodnevnu praksu borbe bez oružja i borbe s oružjem. Karate-džicu je postao karate-do, džijudžicu je postao džudo, a aiki-džicu je postao aikido. Naglasak na borilačkom duhu ostaje najvažniji!

Osnivač i moderni „otac“ karatea objašnjava svoju vještinu na ovaj način: „Svrha takmičenja u borilačkim vještinama nije u pobjedi ili porazu, već u usavršavanju karaktera učesnika.“ To zvuči vrlo časno, ali... Kakav je tačno „karakter“ koji razvijaju ovi učenici borilačkih vještina?

Malo ko zna ili shvata, sve dok nije prekasno, šta se zapravo uvodi u svaki karate čas širom svijeta, posebno u Sjedinjenim Državama i Evropi, gdje je „dječiji karate“

tako brzo rastao. Svaki roditelj je uvjeren da će njihovo dijete učiti principe „izgradnje karaktera“ kao što su: „samodisciplina“, „samopoštovanje“, „samopouzdanje“, ali u stvarnosti uče osobine koje je mnogo teže izbrisati, kao što su: egocentričnost, samouzdizanje, samodovoljnost, sebičnost i ponos!

A kakav je plod nakon dugih sati treninga kod ovih majstora i mnogih godina u dodžou? Mnogi učenici i praktičari borilačkih vještina izuzetno cijene svoje instruktore. Prate svaki njihov pokret. Kako se oblače, kako govore, šta jedu, šta vole gledati i slušati kao zabavu. Učenici će često oblikovati svoje živote po uzoru na ljude koje smatraju moćnim i uspješnim. I gledajući ih, oni se mijenjaju u istu sliku.

A u kome ili u čemu ovi ratnici traže svoju „inspiraciju“? Kada detaljnije pogledamo sliku na koricama njegovog „Majstorskog teksta“, vidimo da je ideal Funakošijeve umjetnosti iskrivljena figura u izrazu bijesa, nasilja, brutalnosti, ponosa i demonske moći! Je li ovo savršenstvo karaktera koje je otac 12 budističkih bogova modernog karatea želio podijeliti s našom djecom?

Popularizacija istočnjačkih borilačkih vještina na Zapadu odvijala se u nekoliko ključnih filmskih talasa – od pionirskih kung-fu klasika 70-ih do zapadnjačkih adaptacija i holivudskih blokbastera.

U zmajevom gnijezdu (1973) je apsolutno najvažniji film za proboj kung-fua u globalnu pop-kulturu. Brus Li

je ovim ostvarenjem prešao granice Azije i izazvao masovni uvoz istočnjačkih vještina u zapadnu kinematografiju i dovođenje borilačkih škola na Zapad.

Karate Kid (1984, sa nastavcima 1986, 1989, 1994, 2010) preusmjerio je fokus sa brutalnih uličnih borbi na filozofiju, disciplinu i mentorski odnos (Majstor Mijagi). Masivno je povećao upis djece i mladih na karate i karate sale širom SAD-a i Evrope. **Krvavi sport** (1988) lansirao je Žan-Klod Van Dama i popularizovao pojam ilegalnih turnira (Kumite), predstavljajući ninđutsu i tajlandski boks široj publici. **Poslednji zmaj**, **Nindža kornjače** i lik Luka Skajvokera u **Ratovima zvijezda** bili su reklamirani kako bi privukli mlađu generaciju. **Kung Fu Panda** (2008) kroz vrhunsku animaciju i omaž klasicima borilačkog žanra, približio je filozofiju i stilove kineskih vještina najmlađim generacijama širom svijeta.

Priča mnogih od ovih hitova na kino blagajnama bila je usmjerena na „autsajdera“ koji teži prihvatanju od strane svojih vršnjaka, bori se da savlada porodične, finansijske ili unutrašnje prepreke i nastoji da shvati svrhu života.

Priča prati put od naizgled beznadežne situacije do mlade osobe koja neočekivano pronalazi instruktora i „očinsku figuru“ u borilačkim vještinama. Kroz rigorozan fizički i mentalni trening, učenik uči da u sebi traži moć da savlada svoje neprijatelje, spasi svemir i pronađe odgovore na životna pitanja. Kroz ove filmove, učitelji svake

borilačke vještine suptilno miješaju istočnjačku filozofiju i misticizam u srca mladih učenika. Na kraju svake priče, učenik postaje heroj i sposoban je, kroz svoje novostečene moći, spasiti svoje porodice, svoj svijet i promijeniti sudbinu vlastitih života.

Oni su predstavljeni kao sjajni primjeri onoga što čovječanstvo može postati, kada se prakse Dalekog istoka ugrade u njihov svakodnevni život. Ali u svakom slučaju, bez izuzetka, ono što mladi učenici zaista steknu jeste poznavanje okultnih moći. Svaka od sposobnosti koju sada posjeduju, u stvarnosti je zabranjeni dar koji im je dao duhovni svijet, u zamjenu za poslušnost i služenje vještini, njenim praksama i njenim majstorima.

Međutim, većini učenika borilačkih vještina nepoznato je da su ove moći i sposobnosti Božja Riječ osudila kao opasne, pa čak i fatalne za naš vječni život. Učinak ovih okultnih moći i sposobnosti je u gotovo svakom pogledu poput droge; one nude „brzi osjećaj euforije“, a onda postoji i cijena koju treba platiti.

„Jer kakva je korist čovjeku ako sav svijet dobije, a duši svojoj naudi?... Ili šta će čovjek dati u zamjenu za dušu svoju?“ (Matej 16:26 i Marko 9:37)

Karakter je ono što pokreće osobu u svim područjima njenog života. Upravo karakter osobe određuje izbore koje će donijeti u datoj situaciji. Na fizičkom nivou, postupci koji se često ponavljaju formiraju navike, a navike tokom vremena formiraju karakter.

Na emocionalnom i mentalnom nivou, duhovni uticaji najviše doprinose karakteru osobe.

Dakle, koji duhovni autoritet utiče na naše postupke? I po kojem duhu se oblikuju naši karakteri?

Postoje i oduvijek su postojala samo dva izbora: Svjetlost ili tama, Dobro ili zlo, Pravednost ili zloba, Poslušnost ili pobuna. Svakom čovjeku je data slobodna volja da bira.

Moći iza vještine

U drevnim plemenima i ratnim klanovima Dalekog istoka, muškarci su obožavali elemente i sile prirode. Od tih sila, životinjsko carstvo se pokazalo najrelevantnijim i najlakše uočljivim u borbi. Muškarci su posmatrali kako se grabežljivac i plijen bore za opstanak. Često, kada bi dva klana išla u rat, ratnici bi se noću okupljali oko velike vatre kako bi prizvali svoja božanstva i prizivali duhove zvijeri i mrtvih predaka da im pomognu u borbi. Ova okupljanja bi bila praćena ritualnim žrtvama, prikazima samopovređivanja i žigosanja, te plemenskim bubnjevima za prizivanje „bogova rata“. Ova borba za prevlast jednog klana nad drugim postala je izazov ne samo između običnih ljudi, već i moći paganskih bogova.

Za paganski um ovih primitivnih plemena, životinje su bile fizički prikaz duhovnog svijeta. A darovi i sposobnosti koje je svaka životinja posjedovala, navodno su bili dati od duhova. Svaki čovjek bi se ponudio kao živa žrtva

za domaćina duhovima. Njihova tijela postala su sredstvo kroz koje su duhovi mogli ostvarivati svoju moć. Kroz ritualne plesove i magiju, ovi zli duhovi su kanalizirani u srca, umove i tijela ratnika. Žudnja za krvlju i nasilje koje su pratile ove ceremonije obožavanja bili su užasni i neuporedivi.

Pa ipak, sve češće vidimo ove iste rituale i rezultate u našem modernom svijetu! Muškarci, žene i mala djeca satima sjede gledajući holivudske prikaze najnemilosrdnijih i najbezosjećajnijih djela nasilja, haosa i brutalnosti, a mi to ipak nazivamo „zabavom“. Muzika koja sve glasnije zvuči u našim trgovačkim centrima, restoranima i automobilima, uči doktrinama i principima koji su očigledno suprotni Riječi i volji Svemogućeg Boga. Novi horor i fantastični romani indoktriniraju našu omladinu kulturom i filozofijom koja voli smrt, nasilje i bezbožnost.

Putem kablovske televizije i interneta, cijele porodice pronalaze mjesta pored starih Rimljana u Koloseumu. Ljudi plaćaju velike novce da bi gledali gladijatorski ponos, brutalnost i bijes, što je bilo nezamislivo do nedavno. Da li se nesvjesno vraćamo paganskim praksama paganskih naroda iz prošlosti... Postoje li nevidljivi entiteti koji potajno rade na pripremi čovječanstva za poslednju veliku bitku u zemaljskoj istoriji i sudnji dan?

Prikazaćemo primjere 5 energija i njihovih simbola, i uspravnih i obrnutih. Okultisti kažu da simbol s jednim vrhom okrenutim uspravno predstavlja bijelu magiju, a s

jednim vrhom okrenutim prema dolje, to je simbol crne magije... kao da postoji razlika. Sam koncept dualizma (da svjetlost i tama mogu živjeti zajedno) ukorijenjen je u paganskim filozofijama taoista, budista i hindusa.

Filmovi *Ratovi zvijezda* Džordža Lukasa imali su najveći uticaj u podučavanju ove paganske ideje cijeloj generaciji naše omladine. Učinak tih filmova vidljiv je u cijelom zapadnom svijetu danas. Kroz azijski koncept „Sile", ovim filmovi su prepakovali istočnjački misticizam i okultne moći „Čija" i učinili ih prihvatljivim zapadnoj hrišćanskoj kulturi. Postoji sve veća želja za traženjem okultnog znanja, skrivene mudrosti od gurua novog doba, wicca[3] i crne magije – za sposobnostima i moćima stečenim kroz nekada tajne umjetnosti. Čovjek traži znanje na Zabranjenom drvetu, umjesto da traži samo tu Mudrost koja dolazi odozgo, od Gospoda.

Bez obzira na položaj – uspravan ili obrnut, bijela ili crna, sva magija je i dalje vještičarenje. Ne može postojati svijetla i tamna strana magije. Nikada nije bilo „dobrih" i „loših" vještica – svo vještičarenje je zlo, a njegov jedini izvor je od đavola. Miješanjem svjetla i tame, dobra i zla, neprijatelj Boga i čovjeka ruši sve zidove zaštite koje je Gospod postavio oko nas da bi sačuvao svoj narod od grijeha, bolesti i konačne smrti.

---

[3] **Wicca** (Vika) je savremeni neopaganski religijski pokret zasnovan na poštovanju prirode, cikličnosti godišnjih doba i praktikovanju obredne magije.

Cijeli svijet se ujedinjuje u jedinstvu koje su davno prorekli proroci Svetog pisma. Jedinstvu koje će uvesti lažnog mesiju u svijet.

Skrivena nit utkana unutra? Postoje mnoge legende o porijeklu kineskog sistema pet životinja ali nije svrha naše studije prepričavati svaku od basni. U gotovo svim okultnim društvima i misterijskim religijama, ono što je činjenica uvijek je skriveno ispod toliko slojeva izmišljenih priča, da su nepronicljivi umovi većine ljudi u početku zaintrigirani, a zatim rastu i prihvataju principe, bez da ikada zaista shvate odakle potiče učenje.

Ono što želimo otkriti je nit, utkana kroz sva tajna društva, borilačke vještine, okultizam i učenja Novog doba, koja uzrokuje da ove priče, simboli i učenja otkrivaju tajne koje su očajnički pokušavali sakriti od „običnih ljudi".

Da bismo vidjeli i razumjeli ovu tajnu nit utkanu kroz paganske religije Dalekog istoka i okultna društva Zapada, ne trebamo tražiti dalje od simbola i metoda (ritualnih praksi) postizanja moći.

Sve u kineskoj kosmologiji zasniva se na onome što oni nazivaju „pet elementarnih energija" i njihovoj međusobnoj interakciji. Ono što ne govore učenicima početnog nivoa jeste da su ove takozvane „energije" zapravo duhovi. Riječ „energija" se usvaja u borilačke vještine, prakse Novog doba i alternativnu medicinu zbog njene uobičajene upotrebe u naučnoj zajednici zapadne kulture.

Stoga je lakše prihvataju oni koji nemaju izričitu namjeru da se uključe u religiju ili „duhovne“ vježbe.

Ovih pet „energija“ integrisano je u tradicionalnu kinesku medicinu, Feng-šui, šaolinski kung-fu, taoistički Tai-či, Bagua, Sing-i, jogu, pa čak i tradicionalni klanovski boks pet predaka. Ali korijen svih ovih različitih metoda nalazi se u kineskoj i hinduističkoj astrologiji. Jer upravo ovdje sve paganske religije pronalaze svoj zajednički izvor. Na Dalekom istoku postoji tačno pet azijskih zemalja i kultura koje promovišu borilačke vještine širom svijeta. U svakoj od ovih kultura, njihovo obožavanje zasniva se na drevnoj paganskoj praksi astrologije. Ovih pet azijskih kultura su: kineska, japanska, korejska, okinavska i indijska / tibetanska.

U Kini postoji ono što je poznato kao kung-fu stil 5 predaka ili 5 starješina. Ovaj stil se zasniva na učenjima pet majstora za koje se kaže da su izbjegli uništenje hrama Šaolin, za vrijeme dinastije King. Prema tradiciji kung fua, svaki od ovih starješina je sa sobom iz budističkog manastira donio vještine koje su im date kroz obožavanje budističkih bogova. Ovih 5 starješina je takođe blisko povezano s klanom porodice Pet predaka, koji se bori protiv 18 budističkih škola u Kini...

Prvi starješina je podučavao metode disanja i željezno tijelo Da moa (Bodhidarma) – meditaciju i hinduističke tehnike disanja koje se koriste za ulazak u izmijenjena stanja svijesti i kanaliziranje duhova.

Drugi starješina je podučavao položaje i dinamičku snagu Šaolina. 18 Luohana (Arhata) bili su „prosvijetljeni za koje se govorilo da su dostigli nirvanu“. Stoga se kaže da „znaju, a da ne znaju kako“. U ovim stanjima meditacije, majstori su se otvarali demonskim duhovima u zamjenu za sposobnosti i darove moći. Arhat boks se danas podučava imitiranjem izraza lica i položaja svake od 18 idolskih statua u Šaolinu. Ukupan broj položaja u dugoj Luohan formi 5 predaka je tačno 108 (72 zemaljska i 36 nebeskih).

Treći starješina je podučavao preciznost, brzinu i efikasnost pokreta. Ova vještina je kasnije nazvana Bak mei, ili stil bijelih obrva. Osnivač je bio budistički, ali i taoistički sveštenik, te je spojio fizičke i meditativne prakse dvije religije u jednu. Veliki naglasak je stavljen na či kung i obmanu. Kineska legenda kaže da je on izdao monahe hrama Šaolin u ruke cara.

Četvrti starješina je podučavao blokiranje, hvatanje rukama i tehnike čin-na stila Bijelog ždrala iz Fuđiana – ovaj kineski stil je imao najveći uticaj na okinavske i japanske borilačke vještine. Posebno se vidi u Sančin (disanje) katama Gođu-rju karatea.

Peti starješina je podučavao agilnost i rad nogu, navodno naučene od legendarnog Kralja majmuna – Kralj majmuna ili Sun Vukong, navodno je bio majmun rođen iz kamena. Kroz mnogo praktikovanja taoističkih vještina meditacije, ćigonga i unutrašnje alhemije, navodno je

stekao velike magične vještine. Postao je ponosan na vlastite sposobnosti i pobunio se protiv „neba“ (paganskih božanstava neba). Kaže se da je bio mjenjač oblika i da je mogao bacati čini i na bogove i na smrtnike.

Do sada je svaki od ovih „Pet Starješina“ svojim životima i učenjima pokazao ono što direktno protivrječi Riječi Svemogućeg Boga. Kako neko može reći da će praktikovati neku vještinu, a ipak izolovati i odbaciti temeljne principe i učenja njenih osnivača? Kao što Biblija kaže, mi ili aktivno živimo za Isusa Hrista ili protiv Njega. Nema neutralnosti!

Na kineskom se nazivaju Vu-Sing; pet pokreta, pet etapa ili pet faza u životu. Paganski budisti, taoisti i hinduisti vjeruju da je život ovdje na Zemlji pod uticajem pet ciklusa „energije“ na nebesima (Sunčev sistem). Oni se okreću zvijezdama, a ne Stvoritelju neba, zemlje i mora za mudrost, vodstvo, snagu i iscjeljenje.

I ovih pet elementarnih sila nisu ograničene samo na istočne mistične umjetnosti. Jer se oni i njihovi simboli nalaze u svim okultnim religijama, tajnim društvima i praksama novog doba svijeta. Samo to otkriva da su ovi pokreti i planovi koji su pokrenuti više od puke slučajnosti, i da je ovo kamenje paganskog dizajna postavljeno ne samo ljudskim izumom i maštom...!

Kineskih pet elemenata

Drevni niz ‘duhovnih vježbi’, poznat i kao Spontani

ćigong, razvio je kineski ljekar po imenu Hua Tuo (110-207. n.e.) tokom dinastije Han. Hua Tuo je bio poznat kao 'magični ljekar' ili 'božanski ljekar', zbog činjenice da je, iako je imao skoro 100 godina kada je uveo 5 životinjskih svetkovina, zadržao svoj mladenački izgled i snažnu energiju. Bio je poznat po korišćenju akupunkture, moksibustije i kineske biljne alhemije kako bi 'izliječio' svoje pacijente.

Istoričari tradicionalne kineske medicine zabilježili su mnoge izvještaje o tome kako je samo jednom morao ubaciti iglu kako bi ublažio bolest. Ali kako je uspio postići ove nevjerovatne podvige „medicine"?

Prema nekim visokorangiranim majstorima i instruktorima ćigonga, Hua Tuov uspjeh zasnivao se na duhovnim praksama koje je skrivao u vještinama koje je praktikovao. Kao i kod svakog vračara, njegova moć se manifestuje dok korijeni njegovih tehnika ostaju tajni. Na taj način, obični ljudi su tražili njegovu vještinu i poštovali njegove sposobnosti.

Na osnovnom nivou, Hua Tuo je koristio vrlo drevni i moćan oblik hipnoze kao pomoć u svojim tretmanima. U stvari, ovo je uobičajena praksa kod mnogih, ako ne i svih 'energetskih iscjelitelja', praktičara ćigonga, joge i reikija. Ljekar pokazuje dijagrame, knjige i druge 'autoritativne izvore' kako bi dao kredibilitet svojoj dijagnozi i kako bi pacijenta naveo na veće povjerenje u svoju iscjeliteljsku moć. Iscjelitelj zatim pacijentu govori metodu

liječenja i kako će se pacijent osjećati kao odgovor na iskustvo. Moć sugestije na nepronicljiv um je zaista opasna!

Duhovni iscjelitelj je snažna autoritativna figura. I u današnjem svijetu često postoje mnogi sertifikati i dokumenti koji krase zidove, što jača pacijentovu „vjeru“ u ljekareve sposobnosti i moć. Pacijenti su često u stanju mentalne i fizičke slabosti; stoga se oni dragovoljno predaju tijelom, dušom i duhom ljekarevim naredbama i uputama. U ovom stanju uma, duhovne moći koje stoje iza ljekara TCM-a pronalaze lak pristup u pacijentovom životu.

Na dubljem nivou, Hua Tuo je pronašao svoje najveće sposobnosti i ‘inspiraciju’ u spajanju prakse šamanskog plesa sa dao-jin (prethodnikom ćigonga) vježbama tradicionalne kineske medicine. Ovi ritualni pokreti, ili ‘plesovi’, bili su sredstvo za kanaliziranje duhova 5 Elementarnih Moći i otvaranje srca i uma za opsjedanje.

Ovi demonski duhovi često će zamijeniti ono što se čini kao iscjeljenje za pravo da prebivaju u osobi. Ali u stvari, duhovi uvijek imaju samo jedan primarni cilj, a to je da volju osobe pokore silama tame. Kad se đavolu da centimetar, on uvijek pokušava uzeti milju!

Postavlja se pitanje: šta je zajedničko ovim paganskim i okultnim društvima, borilačkim vještinama, istočnjačkom misticizmu i New Age iscjeliteljskim praksama? I kakvu ulogu Zmaj i Tigar igraju u kineskim sistemima 5 elemenata i 5 životinja Šaolina?

Poglavlje 4.
ŽIVOTINJSKI STILOVI

U svakoj drevnoj paganskoj kulturi primarni fokus obožavanja bio je usmjeren prema nebu. Egipatska, vavilonska, medo-persijska, grčka i rimska društva su poštovala i tražila mudrost, moć i zaštitu od 9 planetarnih tijela našeg Sunčevog sistema. Kinezi su Sunce poštovali kao izvor života, muškog i janga. Mjesec je poštovan kao ženska, njegovajuća sila, koja posjeduje uticaj na vodu i stoga jin aspekt života. Pod ove dvije suprotne, ali smatrane jednakim stranama jedne sile, kružilo je svih ostalih devet planeta. U svakoj od ovih paganskih kultura, sveštenici su podučavali religiju koja je obožavala i bojala se „devet astroloških sila" kao bogova.

Iako su se ovi praznovjerni ljudi razlikovali po nazivima, karakteristikama i sposobnostima svake energije, postoji pet koje su ostale iste bez obzira na kulturu, kroz istoriju i širom svijeta. Ova uobičajena „božanstva" bila su poznata kao pet univerzalnih sila.

U Indiji, Kini i Japanu svakoj od ovih pet moći pripisivan je uticaj na sve aspekte ljudskog postojanja. Od izgradnje doma i vrtlarstva (feng-šui), ratovanja i borilačkih vještina (Musašijeva Knjiga 5 prstenova), do zdravlja i „iscjeljenja" (Teorija 5 energija tradicionalne kineske

medicine).

Zbog toga što se ovih istih pet moći može naći u svakoj kulturi, smatralo se da upravo one čine elemente našeg postojanja. A ako bi neko mogao naučiti koristiti i „prizivati“ ove moći, onda bi mogao uticati na vlastiti život i sudbinu na dobro ili zlo. Kinezi poštuju ove „elementarne sile“ crnim kamenom podignutim u Svetilištu Pet Energija.

Ovdje se odaje počast, čast i obožava pet Elementarnih bogova, u liku čvrstog crnog kamena. U stvari, kao da je ovaj kamen, isklesan i ugraviran ljudskom rukom, ono što je dalo život čovječanstvu.

Zapadni svijet malo shvata da je „evolucija“ samo odskočna daska nazad ka paganskim religijama drevnog svijeta. Pravi razlog zašto neobnovljeni čovjek ne želi vjerovati u Boga jeste taj što ne želi da mu se kaže kako da živi u moralnoj pravednosti. Sve drevne kulture prepoznavale su moći duhovnog svijeta, ali umjesto da se pouzdaju i predaju svoje živote Onome koji ih je stvorio, oni biraju da slijede paganska božanstva koja su im omogućila da nastave s pobunom, nemoralnošću, sebičnošću, požudom, nasiljem i grijehom. Da rade ono što bi oni htjeli, s malo ili nimalo obzira na posledice.

Kada čovječanstvo jednom iz svog uma ukloni Jedinog Istinskog i Živog Boga, Onoga koji je svoj zakon i upute u pravednosti napisao na našim srcima, postaje lak korak preći poslednju liniju i prihvatiti bilo kojeg boga koji se ne miješa u njegove tjelesne, puke želje.

Odiseja 2001

Odiseja 2001, epski naučnofantastični film iz 1968. godine, režiran od strane Stenlija Kjubrika i Artura Klarka, otvorio je vrata zapadnjačkim umovima ovoj demonskoj laži o ljudskoj evoluciji, pomiješanoj s tehnološkim napretkom i vještačkom inteligencijom. Priča vodi od vjerovanja u čovjekov napredak i evoluciju od kamena do majmuna, a odatle do konačnog ostvarenja njegovog „božanstva“ uz pomoć vanzemaljske duhovne moći. Nevjerovatan je način na koji pisac i filmski stvaralac prikazuju ovaj „izvor“ života: čvrsti crni monolitni kamen i „svevideće“ treće oko paganskog egipatskog boga Horusa.

Odiseja je djelo koje se pripisuje Homeru, napisanom u osmom vijeku prije nove ere. Riječ zapravo znači duga duhovna potraga ili putovanje. Cijela njegova priča ispunjena je svim paganskim bogovima grčkog panteona. Riječ *odiseja* vuče korijene od glavnog lika Odiseja iz Homerove mitološke priče. Njegovo ime doslovno znači lukav, okrutan, pun gnjeva, mržnje i prevare. Je li ovo slučajnost?

Jesu li ove duhovne moći poznate kroz borilačke vještine?

Burmanski Bando

Burma je mala azijska zemlja smještena između Kine, Indije i Tibeta. Sistem borilačkih vještina uključuje matricu od 9 disciplina i 9 životinjskih stilova. Ovi stilovi

uključuju: vepra, bika, kobru, leoparda, majmuna, pitona, škorpiona, tigra i zmiju.

Prema člancima koje su napisali poznati članovi Američkog udruženja Bando i veliki majstor, dr. U. Maung Dži, cijela Bando matrica i životinjski sistem zasnovani su na burmanskoj astrologiji i numerologiji. Neposredno prije svoje smrti 2004. godine, osnivač je eksplicitno izjavio svoje ciljeve za ono što je ranije bilo poznato kao „tvrdi, vanjski, fizički" sistem borilačke vještine. Takođe je želio podijeliti učenja (doktrinu) šest časnih budističkih monaha, koji su oblikovali i vodili njegov život. Osim toga, želio je naučavati i podijeliti drevne „umjetnosti energetskog iscjeljivanja" Burme, Indije, Kine, Japana, Koreje, Tibeta i Indijanske Amerike.

Sistemi borilačkih vještina Bando, iako sadrže tradicionalne borbene tehnike uobičajene za većinu stilova, takođe uključuju tehnike usmjerene na liječenje, održavanje zdravlja i nenasilnu odbranu. To je uključivalo praksu unutrašnjih energetskih sistema, meditacije i izbjegavajuće, nenasilne borilačke tehnike. Sistem monaha, Min Zin trening, meditacije u pokretu, mirne meditacije, joga i vježbe masaže su jin aspekti Bando treninga.

Ove važne komponente treninga ukorijenjene su u drevnim tradicijama istočne filozofije i modelu Tradicionalne kineske medicine (TCM). Upravo kroz uravnoteženu praksu i razumijevanje ovih koncepata, praktičar Bandoa razvija viši nivo moći i prelazi granice borilačkih

sportova na put istinskog ratnika!

Kao i kod svih borilačkih vještina, prava moć dolazi samo kroz „duhovni“ trening. I sve ove mistične istočnjačke prakse pronalaze svoje korijene u indijskoj hinduističkoj religiji i tehnikama disanja/meditacije joge. Dakle, kada ovi muškarci i žene tvrde da treniraju samo fizičke atribute životinja, oni vlastitim priznanjem poriču duhovne moći koje su Veliki majstori i Osnivači zamislili da budu inherentno utkane u njihove sisteme.

Dok je na Maung Džija uticao svaki borbeni pristup kojem je bio izložen, u njemu je rastao dubok interes za stil kobre. Zapravo je proveo duži period živeći sa majstorom kobre koji je uzgajao ove životinje zbog njihovog otrova. Maung Dži će kasnije i sam postati majstor kobre i podučavati druge ovom sistemu.

Nesposoban da ignoriše ratnički duh u sebi, Maung Dži je takođe duboko proučio tehnike stilova Bik i Vepar, efikasno integrišući određene tehnike u sport Let-vej (burmanski kikboks). Takmičio se u desetinama mečeva protiv boraca širom jugoistočne Azije, uključujući Tajland, Laos i Maleziju. Na kraju, mladi Dži je postao šampion u borbama i stekao međunarodno priznanje za svoju vještinu... Ratnički duhovi su bili dobro usluženi…

Maung Džijevo ‘prosvijetljeno putovanje’ se nastavilo, kada se preselio u Sjedinjene Države krajem 1950-ih... Dugo putovanje od jugoistočne Azije do jugoistočnog Ohaja predstavljalo je mnogo više od vremena i prostora

za Maung Džija – navodnu duhovnu transformaciju.

Međutim, turnirski podvizi samog Maung Džija bili su ništa manje od mističnih. Bio je poznat po tome što se „kretao kao mačka“, prema riječima autora i majstora tai čija Roberta Smita... „Jedan po jedan, razbio je gomilu komercijalno proizvedenih borbenih štapova udarajući ih o drvo, koristeći istu tehniku. Njegova tehnika se činila lakom, ali štapovi su se raspali pri udaru!“

Nekoliko Bando praktičara koji su svjedočili događaju opisali su nastup kao „magičan“ i proglasili Džijeve ‘neobične’ sposobnosti borilačkih vještina... Duh „čarobnjaka“ se razvio kroz njegovu vještinu i praksu...

„Čarobnjak“ dijeli tajne i širi svoju magiju s drugima... Nevjerovatno, Maung Dži je prenio znanje o Bandovih devet životinjskih sistema svojim učenicima... Kombinujući talente animističkog mudraca i šamanskog adepta,[4] dr. Dži je utjelovio dijeleći tajne ovih burmanskih borilačkih tradicija...

Ovdje treba pomenuti i legendu da je postojao azijski profesor na univerzitetu Ohajo koji je posjedovao moć iskorjenjivanja zlih duhova i demona iz studentskog doma za koji se vjerovalo da je uklet. Vjerovatnoća njegovog

[4] Šaman je sveštenik ili mađioničar, vrač, onaj koji komunicira ili utiče na kontrolu nad bogovima, demonima i duhovima predaka. Animizam je vjerovanje koje pripisuje svjestan život i dušu koja živi u svim prirodnim objektima, uključujući životinje, biljke, drveće, kamenje, vodu itd.

legendarnog čina egzorcizma nije toliko važna koliko sve veća duhovna povezanost dr. Džija. Od kasnih 1980-ih do danas, on je sve dublje zalazio u Bandovu duhovnu dimenziju, koja se ogleda u Sistemu monaha.

'Monah' se otkriva dok se veliki majstor uspinje... U suštini, monaški sistem drevne Burme predstavlja 'visoki stil' Bandoa, integrišući tijelo, um i duh kako bi se postigla harmonija sa sobom i drugima. Ovaj sistem nije religija, doktrina ili dogma, iako se zasniva na drevnim hinduističkim i budističkim principima nenasilja...

Istoričari i arheolozi sugerišu da porijeklo sistema datira više od 3.000 godina unazad, od brahmanskih plemena koja su migrirala iz Indije i naselila se u dolini rijeke Iravadi u Burmi. Do 3. vijeka, u sjeverno-centralnoj regiji razvila se visoko napredna kultura poznata kao Kraljevstvo Pju... Narod Pju bio je poznat po praktikovanju različitih vrsta joge, kao što su Radža joga, Karma joga, Tantrička joga i Hata joga.

Kada većina ljudi govori o životinjskim stilovima borilačkih vještina, prvo pomisle na „imitaciju" pokreta i tehnika životinje. Često se početnik spaja sa „svojim specifičnim stilom" na osnovu fizičkih karakteristika. Npr. krupniji učenik bi se upoznao sa medvjedom, bikom, veprom, majmunom ili pitonom. Učenik srednje građe bi počeo trenirati u stilovima kao što su tigar, orao, leopard, zmaj ili majmun. Dok se mršaviji učenik smatra kvalifikovanijim za stil kobre, bijelog ždrala ili bogomoljke.

Mnoge, tradicionalnije škole podučavaju šaolinski sistem od 5 životinja kao kompletan set. Počinju s učenikom u Tigru, a zatim mu se omogućava da napreduje kroz svaku od pet faza obuke. Prema ovoj metodi, svaka od 5 životinja predstavlja jednu od 5 elementarnih energija u Tradicionalnoj kineskoj medicini (TCM).

- **Tigar** – **Vatra** – snaga-kosti, struktura; harizmatična, otvorena, dinamična ličnost;
- **Ždral** – **Voda** – esencija/jing, unutrašnja alhemija; mršaviji, introvertan, detaljan, preciznost, mašta, filozofija;
- **Leopard** – **Drvo** – brzina, pokretljivost, mišići / tetive, srednja građa, umjetnička aktivnost, zauzetost;
- **Zmija** – **Zemlja** – či, energija, fleksibilnost, trbušni mišići vitki ili teški, odanost, idealističnost, ljubomoru, posesivnost;
- **Zmaj** – **Metal** – šen/duh, mračna mudrost, um, proračunatost, intelekt, preciznost, varljivost, skrivenost, tajnovitost.

Nakon što učenik završi ovu prvu fazu obuke, instruktor će često imati bolji osjećaj za učenikovu ličnost i „duhovni potencijal“ u vještinama. Dok neki praktičari mogu provesti mnogo godina u ovom setu, on je osmišljen da otvori um početnika filozofiji i urođenim „religijskim“ aspektima vještina. Iako će većina borilačkih majstora

poricati bilo kakvu promjenu u svojim vjerskim uvjerenjima, snažan hinduistički, budistički, taoistički i šintoistički uticaj majmunskog kung-fua je neosporiv.

Ali ono što se često ne shvata jeste konačni cilj i manifestacija istinske svrhe ovih istočnih umjetnosti.

Citiraćemo neke od poznatih majstora.

„Direktno suočavanje s sukobom, granica između religije postaje još nejasnija... I baš kao što se proroci oslanjaju na 'Božje' vođstvo, majstor borilačkih vještina uvijek konsultuje prirodu, tražeći neku tajnu... Možda je to dovoljan dokaz da su najranije borilačke vještine direktno zasnovane na životinjama, poput tigrova, majmuna, zmija itd. Čini se da postoji drevna borilačka vještina za svaku životinju koju poznajemo..."[5]

A o kojem tačno „bogu" govori ovaj majstor?

„Ponekad je unutrašnja snaga prirodno prisutna kod nekolicine sretnika, kao što je to slučaj s Isusom Hristom i njegovim drugim inkarnacijama Bude ili Krišne itd."[6]

Dakle, vidi se da prava svrha borilačkih vještina nije samo fizička nadmoć nad protivnikom, već i promjena ljudskog karaktera i duha. Sam u šta se „preobražava" majstor borilačkih vještina? I kako se ta transformacija odvija?

„Ali ovo kažem: ono što neznabošci žrtvuju, žrtvuju

[5] Erl Montejg (1949–2011), majstor borilačkih vještina.
[6] Ibid.

(demonskim bićima), a ne Bogu, a ja ne bih htio da imate zajedništvo s demonima.“ (1. Korinćanima 10:20)

Jer „gledajući se preobražavamo u istu sliku...“ (vidi 2. Korinćanima 3:18 i Kološanima 3:10).

Pet životinja je prvobitno vjerovatno bila vrsta šamanskog plesa (kata, forma), način povezivanja sa životinjskim duhovima radi samoizlečenja i osnaživanja. Vjerovali su da vas ovi životinjski duhovi mogu povezati sa podzemnim i natprirodnim svijetom. Ako biste ih mogli obuzdati, mogli biste se izliječiti ili steći uvid i magični zmijski stil moći iz nevidljivog svijeta...

„Pet životinja evoluiralo je unutar taoističke kulture kako bi predstavljale pet duhova ili inteligencija (vu đing šen) pet glavnih ljudskih vitalnih organa. Tu se zapravo krije ljudski podzemni svijet, tačno u našem tijelu. Evoluciju duhovnog treninga u drevnoj Kini obilježilo je usvajanje šamanskih moći i tehnika u napredniju, sveobuhvatnu alhemijsku nauku. Mudrost taoističkih alhemičara bila je da se cijeli svemir, u svom esencijalnom obliku, nalazi u našem ljudsko-životinjskom tijelu.

...Važno je da ljudi prihvate da su životinje. Imamo životinjska tijela, što je jedna od stvari koju je Genomski projekat potvrdio (?). Mapirali su ljudski genski kod. Šta su otkrili? Naš ljudski genski kod je prilično sličan mišjem, samo nekoliko gena se razlikuju, maksimalno tri posto razlike. Kod šimpanzi je još manji, oko 1,5% razlike.

Ovaj genetski dokaz nas podsjeća, čak nas prisiljava,

da se suočimo s otrežnjujućom stvarnošću koju kao duhovni tragaoci skloni smo zaboraviti: ljudi su i dalje životinje... Da li je moguće da smo upravo zato ovdje da riješimo napetost između našeg životinjskog i duhovnog ja?... Mislim da je to razlog zašto uglavnom ne znamo ništa o promjeni sebe. Zato se stalno pitamo zašto se naš život odvija s toliko borbe…

Naša tjelesna inteligencija je izvor velikog dijela misterioznog otpora koji stvara tu borbu. Taj otpor proizlazi iz toga što ne uključujemo svoju životinjsku inteligenciju u naš ljudski identitet...

Mi ljudi smo ponosni na to koliko brzo ponekad možemo promijeniti svoj mozak i njegov sistem vjerovanja, to je dio arogancije informacijskog doba. Polako učimo pomalo o upravljanju našim srcem, koje je još uvijek zbunjeno emocijama. Ali mi moderni ljudi smo potpuno u mraku kada je u pitanju instinktivni trbušni mozak i pet vitalnih organskih inteligencija koje su funkcionalni vladari našeg životinjskog ja.“[7]

Isti autor zatim objašnjava:

„U ovu knjigu *Pet životinja – šest iscjeljujućih zvukova* integrisao sam otkrića unutrašnje alhemije, aspekte koje nazivam taoističkom dubinskom psihologijom. Tako ćete bolje razumjeti zašto trebate stupiti u kontakt s malim životinjskim ja skrivenim u unutrašnjoj porodici koje

[7] Majkl Vin, majstor borilačkih vještina, instruktor ćigonga i autor.

kontroliše vašu ličnost i daje strast (vatru) vašim željama.“

Dok počinjemo da razotkrivamo gornju izjavu, na prvi pogled ovo izgleda kao zapanjujuće priznanje nekoga ko je na „rubu“ ezoteričnih borilačkih vještina. Međutim, što više istražujemo istoriju ovih majstora, shvatamo da svi oni govore istu stvar samo različitim riječima.

Ko su ovih pet „organskih inteligencija“ koje vladaju u tijelu ovog čovjeka?

Poslušajte kako nam Elizabet Reninger, koja ima magistarsku diplomu iz kineske medicine i 25 godina iskustva u taoističkim vještinama ćigonga, akupunkture i joge, daje odgovor svojim riječima:

„Šta su Pet Šena? Pet Šena su duhovi povezani sa svakim od pet jin organskih sistema tijela (srce, bubreg, slezena, jetra i pluća). Porijeklo sistema Pet Šena nalazi se unutar Šangćing loze taoističke prakse. Svaki od ovih duhova ima vezu ne samo sa jin organom i njegovim pridruženim elementom, već i sa energijom planete i pravca. ‘Probuditi’ Šen organa slično je ‘prizivanju duhova’ za šamanski ritualni ples (kata, forma). Pet Šena, kada su u ravnoteži, vibriraju rezonantnom ljepotom koja nije drugačija od ‘Harmonije sfera’ planeta. Konačno, u kontekstu naše neidan (unutrašnje alhemijske) prakse, Pet Šena se vraćaju u Jedinstvo (ponovo postaju jedno)!“

Sada ćemo postaviti neka jednostavna pitanja.

– Da li stomak vlada nad našom glavom ili je glava stvorena da vlada nad stomakom?

– Šta su ta „životinjska ja“ za koja Majkl Vin kaže da kontrolišu čovjekovu ličnost i „daju strast želji“?

Čak je i djetetu očigledno da ne posjedujemo fizičke atribute životinjskog carstva. Nemamo kandže tigra, niti krila orla. Nemamo, u sebi, snagu pitona, niti brzinu leoparda. Ljudski ugriz može biti smrtonosan, ali ne toliko smrtonosan kao otrov kobre, škorpiona ili zmije. Pa koja je prava svrha imitiranja držanja i pokreta ovih životinja u borbi?

Postoji li nešto mnogo dublje i mračnije u što majstori žele da dopru?

„Životinje su sastavni dio naših života jer služe kao podsjetnici na našu duboku povezanost s prirodom. Životinjski um nije okaljan društvenim konvencijama (društveni poredak, zajednica, životni standardi ili ponašanje u pogledu pristojnog druženja i odnosa), a što je još važnije, nisu ni njihovi instinkti. U praksi borilačkih vještina pokušavamo njegovati osjećaj sebe koji smo imali prije društvenog uslovljavanja…

Šamani plemenskih kultura koriste moć životinje koju prizivaju kako bi ušli u ova onostrana područja. Šamani bi se često oblačili kao životinja koju su željeli prizvati i imitirali bi pokrete i zvukove životinja kada bi ušli u životinjski svijet. Takođe se vjerovalo da bi ratnici sela prizivali životinju poput tigra prije nego što krenu u bitku kao način pronalaženja skrivene snage u sebi. Šamani bi često bili imenovani za zaštitnike sela, a njihovi životinjski

totemi bi im davali smjernice. S vremenom su i drugi u selu postajali vještiji u ovom iskorištavanju životinjskih energija, koje su se zatim sintetisale u oblike životinjskih borilačkih vještina koje i danas postoje, posebno u Kini."[8]

Iz ovih izjava vidimo da je prava svrha imitiranja životinja „prizivanje"[9] njihovog duha, omogućavanje pristupa životinjskom umu. S druge strane, Riječ Božja jasno govori da je On stvorio čovjeka po svom obličju i dao čovjeku vlast prije i poslije potopa nad cijelim životinjskim carstvom.

Nastavljamo citirajući istog autora:

„Ove kineske borilačke vještine su također šamanističke. Praktičari koriste moć životinja koje praktikuju kako bi izliječili njihovih pet elemenata i zaštitili se... Oponašajući ove životinje, ne samo da dobijamo uvid u njihovu moć azijskih totema, već i razumijevanje ogromnog skladišta energije koju prizivaju...

Životinje su vrlo efikasne u korišćenju energije i snage, što može učiniti da ovi pokreti izgledaju suptilno izvana, dok su iznutra vrlo aktivni. Ovo jedinstvo unutrašnjih i vanjskih pokreta karakteristično je za kineske borilačke vještine, a posebno za unutrašnje borilačke vještine. Unutrašnje borilačke vještine su alhemijske prirode – one

[8] Hal Mošer, majstor borilačkih vještina, autor.

[9] Prizivanje, zazivanje = prizvati pomoć ili zaštitu, prizvati bajanjem; prizvati, čin ili formula za prizivanje đavola, duhova, molitva ili molba za blagoslov ili zagovor.

transformišu našu normalnu svijest i tijelo u nešto življe, fleksibilnije i snažnije.

Taoističke prakse su odražavale tantrički budizam, posebno u njihovom razumijevanju unutrašnje alhemije za postizanje viših stanja uma i tijela. Agregati (elementarna svojstva, sakupljanje detalja u masu ili zbir) su jedan od načina na koji se ova dva sistema međusobno podudaraju. Iako ih ponekad različito označavaju, krajnji rezultati su isti.

Praktičari različitih sistema borilačkih vještina smatraju da su ista istina. Iako budističke i taoističke borilačke vještine spolja izgledaju drugačije, obje govore o istim rezultatima vježbanja. To je vjerovatno razlog zašto su ove dvije religijske tradicije dobro sarađivale u Kini vjekovima.

Šaolinska filozofija je ona koja je započela iz budizma, a kasnije je usvojila mnoge taoističke principe i postala nova sekta. Dakle, iako je hram u početku mogao biti taoistički ili budistički, kada je postao Šaolin, postao je član novog reda, spoja – amalgama prevladavajućih kineskih filozofija tog vremena."

Iako se svaki od stotina stilova borilačkih vještina širom svijeta može činiti vrlo različitim u svojim fizičkim tehnikama, svaki od njih vuče korijene iz kineskog hrama Šaolin. I iako vanjska manifestacija vještina može izgledati jedinstveno i drugačije, duhovni korijeni i svrha su isti u svakom!

„Ova serija knjiga... sadrži kompilaciju informacija za potpunu integraciju tijela, uma, emocija i duha. Ova unutrašnja fuzija svijesti cijelog tijela zahtijeva stalnu ravnotežu, jer smo u stanju stalne promjene... Iako se metodologije mogu razlikovati između internih škola, funkcionalna struktura, poravnanje, Nei Kung (Unutrašnja vještina) i Fa Čing (Eksplozivna energija) uvijek će biti iste!“[10]

Nakon što čovječanstvo odbaci autoritet i zaštitu Boga Svemogućeg, Stvoritelja neba i zemlje i svega što je u njima, čovjek ostaje bespomoćan protiv duhovnih sila tame i zloće koje se zadržavaju odmah iza vela duhovnog svijeta. Ovo spajanje čovjeka i zvijeri mijenja čovječanstvo, i to ne nabolje. Kroz lažnu takozvanu nauku o evoluciji, čovječanstvo brzo propada u moralnoj, mentalnoj i fizičkoj snazi.

„Tvrdili su da su mudri, ali su postali bezumni...“ (Rimljanima 1:22)

Duhovna praznina koju je evolucija uvela od 19. vijeka sada se ispunjava svakim nečistim, razuzdanim, nasilnim i paganskim duhovima podzemlja. Čovjek, bez ograničenja savjesti i Božjeg vječnog moralnog zakona, sebe čini bogom, a „čini kako ti je volja“ postalo je sav zakon. Čovjek je nastojao promijeniti ne samo moralne

[10] Dr. Džeri Alan Džonson, majstor medicinskog/borilačkog ćigonga i autor.

kodekse koji diktiraju naše ponašanje prema bližnjima, već i fiziološku i hemijsku konstrukciju same naše prirode.

Pripisivanjem „duhovnih“ svojstava fizičkoj strukturi i organima ljudskog tijela, čovjek se uzdigao do statusa vlastitog boga. Čak i mnogi nekada briljantni naučnici, sada nakon što su zatvorili uši i utišali glas Duha Jehove u svojim srcima, pišu i objavljuju knjige koje miješaju fizičko, hemijsko i natprirodno u spoj panteizma novog doba, okultnih rituala i paganske filozofije.

Zmajev govor i um Zmije?

Primarni primjer ove prakse je doktrina da su ljudska bića sastavljena od tri intelekta ili tri mozga. Ovu nečuvenu filozofiju, iako pod drugačijim imenom, prvi put je popularizirao psiholog Karl Jung početkom 20. vijeka. Njegova učenja uticala su na gotovo svaku granu psihijatrije i psihologije u poslednjih 100 godina. Spojio je religijska učenja svog djetinjstva s astrologijom, evolucijom, istočnjačkim misticizmom i kineskim Ji-Đingom.

Kroz suptilno miješanje ovih drevnih budističkih, taoističkih i hinduističkih filozofija, psihologije, misticizma novog doba i spiritualizma, zmaj vrši svoj poslednji napad na Božju djecu u ovim poslednjim danima!

Dr. Jung je smatrao da ljudska psiha ima tri različita živa dijela: ego, ličnu i kolektivnu nesvijest. Učio je da je svaka od ove tri grane pod uticajem religijske prakse i „Boga“. Ono što malo ljudi shvata je šta je dr. Karl Jung

odabrao da simboliše ovog „boga“ u kojeg je vjerovao. Bila je to Zmija!

Karl Jung je nosio ovaj okultni simbol na svom prstenjaku, i jednom kada su ga pitali o njegovom porijeklu i značenju, ovo je bio njegov odgovor:

„(Prsten) je egipatski. Ovdje je uklesana zmija, koja simboliše Hrista. Iznad nje, lice žene; ispod je broj 8, koji je simbol Beskonačnog, Lavirinta i Puta u Nesvijest. Promijenio sam jednu ili dvije stvari na prstenu tako da simbol bude hrišćanski. Svi ovi simboli su apsolutno živi u meni i svaki od njih stvara reakciju u mojoj duši.“[11]

Ovo „nesvijest“ je Japancima poznato i kao „mušin“ ili „ne-um“. Upravo je to izmijenjeno stanje svijesti koje majstor borilačkih vještina uči da traži, tako da njegovi instinkti preuzmu kontrolu nad njegovim tijelom. Tek tada mu se kaže da li smije reagovati bez razmišljanja, tj. djelovati bez savjesti! I njegova brzina i snaga će tada postati neprirodne (natprirodne)!

Ono što ovim znalcima borilačkih vještina nije objašnjeno jeste da um djeluje i komanduje tijelom putem hemijskih i električnih signala poslanih iz mozga, a ovi signali moraju poticati od duha (ili volje). Bilo od čovjeka, Svemogućeg Boga ili od palih anđela, demona i đavola koji su slijedili Sotonu u njegovoj pobuni protiv Jehove.

Kada se um isprazni i ostane prazan, nešto će ispuniti

[11] Karl G. Jung iz „Intervjui i susreti“, str. 468.

prazninu. Uvijek nešto stoji na vozačkom sjedištu, na prijestolu volje. Bilo da je to Duh Jehove ili đavola, izbor je na nama. Naš Vječni Otac na nebu nikada ne nameće svoj put u naše živote; On ulazi samo našom odlukom da mu vjerujemo i slijedimo ga (vidi: Jošua 24:15)

Još jedno zloglasno ime u naučnom svijetu prošlog vijeka, koje je promovisalo ovu ideologiju na velikom univerzalnom nivou, bio je autor i evolucijski astronom Karl Sagan.

U svojoj knjizi „Zmajevi iz Edena“, koja je 1977. godine osvojila Pulicerovu nagradu, dr. Sagan priča priču koja je ateistički svijet upoznala s biblijskom pričom o Edenu. Ovo je možda bio najopasniji od svih napada na istinsku hrišćansku vjeru. Jer, kroz pero akademski cijenjenog naučnika, mreža obmane zarobila je maštu cijele generacije obrazovanih Amerikanaca. Ova knjiga je spoj antropologije, evolucijske biologije i psihologije – sve povezano na najobmanjujući način, unutar okvira biblijske priče o stvaranju čovjeka u Postanju.

Kroz cijelu svoju knjigu, Sagan više puta snažno naglašava teorijski odnos između neokorteksa (sisarskog) ili „majmunskog“ mozga i R-korteksa ili „reptilskog“ mozga. On se poziva na spise drugih ateističkih evolucijskih psihologa kako bi unaprijedio ideju o drevnom dijelu ljudske psihe odgovornom za hladnokrvni instinkt, seksualne porive i nasilno samoodržanje. Upravo ovaj koncept prožima muškarca ili ženu koji u njega vjeruju, tihim

prihvatanjem evolucijskog procesa, nad kojim imaju malo ili nimalo moći da ga promijene.

Drugim riječima, „čini kako ti je volja, biće sav zakon“ ili „ako to nikome ne šteti, nema grijeha“.

Jedan od pisaca na kojeg se Sagan poziva je Nikolo Makijaveli, italijanski renesansni humanistički filozof. Opisujući navodno miješanje ljudske i životinjske psihe, citira knjigu „Vladar“.

„Svi priznaju koliko je hvalevrijedno kod vladara da čuva vjeru i živi s integritetom, a ne lukavstvom. Ipak, naše iskustvo je da su oni vladari koji su učinili velike stvari malo cijenili dobru vjeru i znali su kako zaobići ljudski intelekt, i na kraju su savladali one koji su se oslonili na njihovu riječ...

Morate znati da postoje dva načina osporavanja, jedan zakonom, a drugi silom; prvi metod je svojstven ljudima, drugi životinjama; ali budući da prvi često nije dovoljan, potrebno je pribjeći drugom. Stoga je potrebno da vladar razumije kako da se posluži zvijeri i čovjekom...

Dakle, neophodno je da princ zna kako da koristi obje prirode... stoga, svjesno treba usvojiti zvijer!“[12]

Umjesto da preda svoj um, dušu i tijelo služenju i poslušnosti Svemogućem Ocu koji ga je stvorio, čovjek je vođen putem samodopadnosti, predajući se svojoj paloj prirodi, svojim strastima, prevarljivim požudama i

[12] Niccolo Machiavelli (citat).

željama svog tijela, i konačno uticaju i kontroli demonskih duhova, palih iz kraljevstva Božjeg na Nebu (vidi: Isaija 14:12-14; Otkrivenje 12:4, 7-9)!

„Dok još niste poznavali Boga, robovali ste bogovima koji po svojoj prirodi nisu bogovi.“ (Galatima 4:8)

Zaista, zmija danas govori, baš kao što je govorila u Edenu! Citiramo još jednog majstora.

„Imate tri uma. Zavisno od toga kako na to gledate... Vaš životinjski um, vaš gušterov mozak, je stariji. On se bavi vama kao fizičkom životinjom – bavi se opasnošću, glađu i kretanjem. Kada ste u svom životinjskom umu, krećete se kao životinja, kao atleta (posjedovanje?). Čist je. Može biti okrutan i nemilosrdan.

To je starije (?) od ljudskih briga poput pravde ili milosrđa... samo u tvom gušterskom umu. Kada te obuzme apsolutni užas i probiješ se iz stanja borbe-bijega-zamrzavanja i jednostavno djeluješ, to je životinjska stvar. Ponekad nekolicina to osjeti kada su dugo trenirali i stignu do cilja, kao mušin, gdje mogu djelovati s apsolutnom graciooznošću i bez svjesnog razmišljanja...

Majmunski um... On se miješa i u ljudski um. Pisci se stalno bore s ‘unutrašnjim kritičarem’ – glasom koji im stalno šapuće da odustanu, da nisu dovoljno dobri, da ne znaju dovoljno…

Kada utišate brbljavog majmuna (meditacija djeluje kod nekih, jednostavno prepoznavanje da djeluje kod drugih) i natjerate ljudski um i mozak guštera da rade zajedno,

imate nešto novo. Nešto što koristi ljudske sposobnosti i vrline – promišljenost, pravednost, planiranje, postavljanje ciljeva i donošenje odluka – s dubokim sposobnostima drevnog guštera – efikasnošću, bezobzirnošću i apsolutnim fokusom!“[13]

Imamo dva izbora, dva glasa koja govore svakome od nas svakog dana našeg života. Prvi je Glas našeg Stvoritelja, Boga. I On nam najjasnije govori kroz svog Sina Isusa Hrista. Jer On je Riječ Božja koja je postala tijelom i prebivala među nama. Kada otvorite Sveto pismo, sa poniznim i skrušenim srcem, to je sam Svemogući Bog koji govori vašem srcu, vašem umu i vašoj savjesti.

Drugi glas koji šapuće čovjeku na uho je glas Sotone (Tužitelja). On je lažljivac i otac svih laži, on je varalica i ubica. Njegov je glas samodopadnosti, ponosa, gorčine i nasilja, ispunjen zavišću, ljubomorom, požudom, nečistotom, neposlušnošću, nepoštovanjem autoriteta i pobunom. Najsigurniji način da saznamo čiji se glas čuje jeste da se obratimo Riječi našeg Stvoritelja.

Jer Jehova i Njegov Sveti Duh nikada neće protivrječiti onome što je On već rekao i napisao u svojoj Riječi. „Jer ja sam Gospod i ne mijenjam se... Isus Hrist, isti je juče i danas i zauvijek!“ (Malahija 3:6 i Jevrejima 13:8)

„Lično, upoznat sam s ovim osjećajem ‘bijesa’ i ‘agresije’ ili onim što ja nazivam ‘životinjskom’ stranom.

[13] Rori Miler, majstor borilačkih vještina, autor.

Nekada sam bio vrlo slobodan s ovom stranom i često sam je puštao da izađe na pogrešan način (glupe ulične tuče, piće, udaranje beskorisnih predmeta itd.). Kada sam počeo ozbiljno trenirati borilačke vještine, životinja je postala kontrolisanija i skrivenija, imala je izduvni ventil...

Problem je sada, zapravo, vratiti životinju kada je potrebno. Za one od vas koji znaju, imao sam jednu profesionalnu MMA (mješovite borilačke vještine, UFC) borbu otprilike u ovo vrijeme prošle godine. Izgubio sam tu borbu – bilo je to sjajno iskustvo učenja i sada prihvatam taj gubitak. Ali – sjećam se tokom borbe, jednog posebnog trenutka kada je životinja izašla...

Moja poenta ove poruke je da kao ratnici moramo biti u skladu sa svojom životinjom, sa svojim bijesom, svojim ratničkim duhom. Moramo biti sposobni da ga prizovemo i naučimo da ga koristimo. Većina vas muškaraca tačno zna o čemu govorim. Imali ste te trenutke MOĆI, kada ste bili na ivici kontrole, a ipak ste to voljeli.

Kada ili ako se ikada suočimo sa situacijom života ili smrti, potrebno je da pozovete svoju životinju ili ratnika u sebi i iskoristite ga da porazite svog protivnika.“[14]

Ali šta kaže Riječ Božja?

„Jer ako hodimo (živimo) u tijelu, ne ratujemo po (kroz) tijelo. Jer oružje našeg ratovanja nije tjelesno, nego moćno... jer sve mogu u Hristu koji me jača... do rušenja

[14] Kaj Grin, MMA majstor, trener, bodibilder.

utvrda, rušenja misli i svake ohole stvari koje se podižu protiv spoznanja Boga i zarobljavanja svake misli na poslušnost Hristu!“ (2. Korinćanima 10:3-5 i Filipljanima 4:13)

Pritajeni tigar i skriveni zmaj

„Duh zmaja prebiva duboko u svakome od nas, čekajući da se otkrije onima koji žele da izađe...!“[15]

Simbol šaolinskog tigra i zmaja poznat je svim borilačkim stilovima. Oni su sinonim za jin i jang istočnog misticizma. Dok tigar predstavlja zemaljski, ljudski duh, čovjekovu volju za pobjedom, njegovu fizičku snagu i moć, te lukavost i bijes zakopane duboko u tjelesnom, nepreporođenom srcu – zmaj je simbol princa sila zraka.

Astralne kneževine i sile tame. Upravo taj duh, moć zmaja, majstori borilačkih vještina gaje s takvim poštovanjem i strahopoštovanjem. Upravo je ta moć tražena iznad svega ostalog.

To je ta iluzorna energija/duh za koju taoistički i budistički sveštenici, sveštenici tijela i duha, provode svoje živote pokušavajući je prizvati i obuzdati, a koju hinduistički gurui i jogiji nazivaju „kundalini“ ili veliki zmijski duh. Hinduistički gurui uče da ovaj duh živi u svakom ljudskom biću od rođenja. A cilj svake joga prakse, bez obzira na ime ili metodologiju, je otvoriti um, opustiti

[15] Shaolin Chan – Udžbenik velikog majstora.

tijelo i spustiti gard, te tako pozvati ovaj duh da se uzdigne iz svog sklupčanog sna ispod pupka i popne se kičmenim stubom (ljestvama) do prijestola ljudske volje.

Tako praktičar joge, ili učenik šaolina, postiže „nirvanu“, „prosvjetljenje“ i započinje put ka onome što se naziva „besmrtnim životom“. Malo shvataju da je život onih koji slijede ovaj put život muke, straha i usamljenosti. I mnogi gurui i majstori provode svoje poslednje dane u depresiji i šizofreniji.

Ova „besmrtnost“ u kršenju Jehovine životvorne Riječi, ista je laž koju je drevna zmija izgovorila Evi u rajskom vrtu prije više od 6000 godina, insinuirajući da jedući zabranjeno voće sa Drveta spoznaje dobra i zla, nećete umrijeti, nego ćete biti kao bogovi! Zmija (Lucifer-Sotona) isplela je složenu mrežu obmane, iskrivljujući i izvrćući Riječ Svemogućeg Boga, a istu laž i danas ponavljaju njena prevarena djeca.

Od tog sudbonosnog dana prije toliko vremena, čovječanstvo neprestano traži lijek za svoj život pun bola, patnje i smrti.

Većina zapadnih instruktora borilačkih vještina će odlučno poricati bilo kakvu povezanost s paganskim ili okultnim religijama Dalekog istoka. Uobičajeno je da ovi učitelji kažu da su u stanju odvojiti fizičke vještine od njihovih duhovnih korijena! Ali ovo je velika obmana!

Ovo je pokušao i poznati majstor Ljubomir Vračarević, SOKE, crni pojas 10. dan, osnivač stila „Realni

aikido“. On je u Japanu vježbao u Hombo dodžou kod Kišomaru Uješibe, 10. dan, sina osnivača Aikidoa Moriheji Uješibe, te u Jošinkan dodžou kod majstora Gozo Šiode, 10. dan. Vračarević je izdvojio nekoliko stotina tehnika izvornog aikidoa, preoblikovao ih i **pokušao da odstrani elemente japanske tradicije**, odnosno duhovnu pozadinu Ki/Či „energije“, potencirajući samo fizičku upotrebnu vrijednost svake tehnike. Ali duhovna strana borilačkih vještina jednostavno se ne može razdvojiti od fizičke strane borilačkih vještina.

Aikido = Ai-ki-do, način harmonizacije duha na japanskom. Hapkido = Hap-ki-do, ujedinjujući duhovni put ili način na korejskom jeziku...

Kada se pažljivo pogleda religijska pozadina osnivača stila, prepoznaće se duh koji je inspirisao (nadahnuo) stil i koji osnažuje i utiče na njegove forme, tehnike i metode treninga. Sama duhovna DNK borilačkog stila nikada se ne može odvojiti ili rastaviti od njegove prakse i fizičke manifestacije. Jer „iz srca govore usta“, i kroz fizički život duh se manifestuje. Plodovi naših djela svjedoče o Bogu i silama kojima služimo i kojima se pokoravamo.

„Jer kako mogu dvojica ići zajedno ako se ne slože?“ (Amos 3:3)

Jedan od mnogih primjera ove skrivene moći unutar borilačkih vještina je Išin-Rju karate. Iako je relativno novi stil u poređenju sa starijim kineskim vještinama, ovaj moderni oblik karatea i dalje pokazuje svoje paganske

šaolinske budističke korijene. Stilu je ime dao i osnovao ga 1956. godine okinavinski majstor Šinkiči „Tatsuo“ [u prevodu „Dječak zmaj“] Šimabuku. Kada ga je njegov najstariji učenik pitao za značenje njegovog stila, Šimabuku mu je jednostavno rekao: „Jer sve stvari počinju s jednim!“

Kao što je karakteristično za sve stare majstore, izgovorio je ime svog novog stila u zagonetki. Ova ideja o „svemu što počinje od jednog“ je kineski vu či, suptilno i varljivo izvrtanje Istine Jehovine Riječi, ništavilo – praznina. Paganska okultna krivotvorina preuzeta je iz taoističke i budističke filozofije i njihove okultne filozofije jina i janga i stvaranja svemira prema drevnoj kineskoj „Knjizi promjena“.

Čitanje u knjizi *Tao Te Ching* otkriva prirodu ‘Sile’ koju paganske religije nazivaju „Tao“.

„Tao je kao bunar: korišten, ali uvijek neiscrpan. Poput vječne praznine je: ispunjen beskonačnim mogućnostima. Skriven je, ali uvijek prisutan. Ne znate ko ga je rodio. Stariji je od Boga... Tao ne zauzima stranu; on rađa i dobro i zlo. Tao se naziva Velikom Majkom: prazan, a opet neiscrpljiv, on rađa beskonačne svjetove. Uvijek je prisutan u vama... Možete ga koristiti kako god želite!“

Ovaj opis je identičan opisu moći koju su koristili Sit i dždedajski ratnici u *Ratovima zvijezda*. Istu tu moć su i oni nazivali „Sila“. To je Sila svjetla i tame, dobra i zla, za koju Lucifer tvrdi da jeste. To je duh i moć koju obožava svaka lažna religija od pamtivijeka.

Kroz mistične filozofije i prakse Dalekog istoka, ta stara zmija, zvana Đavo i Sotona, vodi čovječanstvo u pripremi za poslednju veliku obmanu.

Na početku, učenici samo oponašaju oblik, držanje, pokrete i tehnike različitih borilačkih životinja. Ali to nije kraj, već samo put do borilačkog cilja. Jer kroz posmatranje, učenik počinje da se mijenja, a kroz primjer svojih instruktora, svaki praktičar se vodi u potragu za ličnim osnaživanjem. Kako želja za većim znanjem i postignućima raste, podstaknuta potencijalom za viši rang i priznanje, učenik se ohrabruje da teži da „zaista" postane poput te životinje dok je u borbi ili na praksi. A to se može postići samo kroz životinjski „um" ili „duh".

Fizički pokreti i (1) položaji ubrzo su praćeni emocijama (2), osmišljenim da imitiraju osjećaj „bivanja" tom životinjom. I konačno, um se otvara, a (3) volja se predaje moći posjedovanja.

Ovo je krajnja svrha svih borilačkih stilova – „spajanje" ili „stapanje" ljudskosti sa silama tame, zlim duhovima na visokim (zračnim) mjestima. Milioni su obmanuti od strane drevnog zmaja i rečeno im je da smo na rubu konačne „evolucije" čovječanstva. I ova „evolucija" će nas dovesti do „božanstva". Čovjek se upušta u okultne prakse Dalekog istoka u nastojanju da vidi iza vela našeg fizičkog svijeta. I time je otvorio vrata duhovnim silama i moćima na koje nas je Biblija upozorila bez ikakvih nejasnoća.

Tako većini ljudi nije poznato da riječ „joga" znači

'ujarmiti', sjediniti se s duhovima (hinduističkim bogovima). Dalekoistočna psiho-fizička disciplina joga je oduvijek bila okultna tehnika promjene svijesti putem tjelesnih vježbi. Međutim, ono što učitelj joge nikada ne kaže je da je **joga okultna disciplina**. Otuda u jogi kao i u svakoj okultnoj disciplini imate inicijaciju u unutrašnja znanja, imate bogove i boginje (demone) koji vas vode kroz finije nivoe znanja. Svakako da podgojena domaćica ili neobaviještena mladež koja krene na jogu o tome nema pojma; oni misle da je joga skup vježbi istezanja i angažovanja tijela, uz svjesno disanje, vježbi koje su dobre za tijelo i zdravlje. Njima to prija i oni ne razmišljaju mnogo dalje, jer se joga reklamira kao zdrava i da se primjenjuje u mnogim bolnicama.

Posebno je u jogi problematičan rad sa čakrama, odnosno spletom nervnih, limfnih i krvožilnih sistema sa žlijezdama, na čijoj se aktivaciji radi pod parolom da se čakre balansiraju i otvore. Otvaranje čakri je zapravo otvaranje za demonske sile, za ulazak duhova u vaš mentalni i psihološki sistem, a ti duhovi se kasnije praktikantu predstavljaju kao nebeski učitelji, avatari ili bogovi, kojih joga ima na stotine.

Na kraju, ako ste uporni postajete jogin i doživljavate sve ono što vam je u joga knjigama rečeno. Levitirate, astralno putujete, proričete, bavite se telepatijom, razumijete indijski horoskop, satima sjedite u meditaciji usporavajući srce i kontrolišući organe, ležite na ekserima ne

osjećajući bol, spavate malo i kontrolisano, puni ste energije i lakoće, kontrolišete misli i volju drugih ljudi.

Postali ste jogi majstor, u realnosti osoba opsjednuta demonom!

Praksa joge je isto što i bajanje, vračanje, astrologija, masonerija, čarobnjaštvo, šamanizam, vještičarenje, okultne lože i inicijacije, sve je to velika obmana okultizma koja se nalazi pod Božjom osudom i vodi u smrt. Jedna od drevnih manifestacija paganizma i vjerovanja u mnoge prirodne sile i bogove.

Na svom najvišem, četvrtom nivou, jogiji su majstori transa, materijalizacije, ekskurzije duše, telekineze, levitacije, savršeno kontrolisane telepatije i svih vještina spiritizma. Ono što tibetanske lame uče jeste kult duhova, kult demona. Praktikanti joge na prvom nivou nemaju pojma o tome i za njih je joga u domenu postizanja kontrole nad svojom svijesti i svojim tijelom putem fizičkih i mentalnih vježbi...

Čim se ova vrata srca i uma otvore, ovi zli duhovi preuzimaju svaki centimetar koji im je prepušten pod kontrolu.

Ko su muškarci na vrhu porodičnog stabla borilačkih vještina? Šta mnogi simboli i oznake predstavljaju instruktorima, majstorima, velemajstorima i osnivačima ovih vještina? Postoji li zajednički korijen istočnih mističnih praksi koje sada preplavljuju zapadni hrišćanski svijet?

Poglavlje 5.
DUHOVNA HIJERARHIJA

Borilačke vještine se često reklamiraju kao „porodična aktivnost“. Ali istina koja stoji iza ove ideje šokirala bi većinu učenika i roditelja, kada bi im se predočila prilikom prijave! Tradicionalne azijske borilačke škole zasnivale su se na porodičnim ili klanovskim tajnama ratovanja. Ove tajne nisu se smjele izgovarati ili dijeliti izvan dodžoa[16] ili doma majstora. Opstanak klana, stila ili porodice zavisio je od elementa misterije ili „tajnih“ tehnika koje niko izvan grupe ili škole nije imao mogućnost da suzbije ili eliminiše. Malo ko shvata odakle su osnivači ovih stilova dobili mnogo svoje „inspiracije“ za svoje lične tehnike i metode borbe. Pažljivo proučavanje će otkriti duhovni uticaj koji su ovi ljudi primali, često dok su bili u meditaciji ili transu, obožavajući svoja paganska božanstva.

Kada bi budući novi učenik želio da se pridruži školi, prvo bi prihvatio porodičnu uniformu i novi bijeli pojas. Pokoravajući se naredbama svog učitelja i marljivo vježbajući forme i tehnike koje je podučavao, učenik bi rastao u vještini. Kako bi se vidjela njegova predanost i

[16] Dojo (dodžo) na japanskom doslovno znači „mjesto Puta“ i tretira se kao „sveto tlo“. Ulazak u dodžo i izlazak iz njega praćeni su naklonom.

odanost, Sifu ili Sensei[17] bi unaprijedio učenika na viši nivo boje pojasa ili lente.

Na fizičkom nivou, ovo implicira godine i iskustvo, ali na duhovnom nivou, originalna dva japanska znaka otkrivaju 'onoga ko je već bio' ili 'ispunjenog duhom predaka'. Ovaj princip je takođe hinduističkog porijekla i odnosi se na reinkarnaciju.

Obratite sada pažnju na rangiranje.

- Veliki majstor – 10. dan[18]
- Visoki majstor – 8. dan
- Majstor – 6. dan
- Učenik – od crnog pojasa do 5. dana
- Šegrt – smeđi ili crveni pojas
- Inicijat – od zelenog do plavog pojasa
- Početnik – bijeli, žuti, narandžasti

Kroz ovaj hijerarhijski sistem napredovanja i rangiranja, gradi se duhovna struktura. Ona koja ima temelje u drevnim paganskim religijama svijeta.

Većina ljudi na zapadnoj hemisferi ne shvata snažne porodične veze i uloge koje su prisutne u istočnim kulturama. Veliki majstor ili osnivač poznat je kao „Sidžo" ili „Soke". Ovaj termin ga označava kao „glavu porodice" u

[17] Sensei je japanski termin koji doslovno znači „onaj koji je rođen prije ili dvaput rođen".

[18] Japanski izraz **dan** u borilačkim vještinama označava **rang, stepen ili majstorsko zvanje** koje nosi vlasnik crnog pojasa, odakle počinju „dan" zvanja.

nekoj vještini ili stilu.

Čak i u biblijska vremena, glava porodice uživala je najveće poštovanje i poslušnost, odmah iza Boga. Stoga, kada se učenik pridruži školi, on se kroz instrukcije i primjer uči da iskazuje najviše poštovanje i poslušnost glavi svoje borilačke porodice. Bilo da se radi o majstoru, instruktoru ili ponašanju u dodžou, smatra se najvećim nepoštovanjem neslijeđenje bilo koje date naredbe ili instrukcije od strane ovog čovjeka. Nepoštovanje, čak i u načinu života, se ne odobrava i često ometa napredak u obuci i rangu.

Piramida u borilačkim vještinama kao Vavilonska kula

Vraćajući se na Vavilonsku kulu, vidimo da je struktura bilo koje piramide ili zigurata dizajnirana tako da ima široku bazu, koja podržava težinu sistema. I kako se penjete više u nivoima, ima mjesta za sve manje i manje članova. Što se više penjete, to je položaj elitniji, i znanje koje se prenosi tajnije. Konačno, kada neko dostigne vrh, smatra se da je postao jedno sa „univerzalnom energijom" (tao) i stoga jedno sa bogom!

Nimrod kod Vavilonske kule, egipatski faraon, cezari drevnog Rima, veliki majstori svakog Tajnog društva, Sidžo i osnivači svih borilačkih stilova – svi su dijelili visoke položaje u ovoj kuli koja doseže do nebesa. Ali ko je taj koji sjedi na najvišem vrhu i prijestolu moći?

Pretražite i saznajte kome se klanjaju i kome odaju

počast čelnici ovih okultnih organizacija. I u koga se svi oni uzdaju kao svom duhovnom vođi?

Na njih se gleda i često ih se naziva „bogolikima“ i naziva ih se bogovima na ovoj zemlji. Oni pokušavaju da drže vlast nad svojim bližnjima u direktnoj suprotnosti sa uputima koje je dao naš Gospod i Spasitelj Isus Hrist. Je li onda slučajnost da sva ova „religijska“ društva dijele zajedničke simbole i doktrine?

Nakon što veliki majstor sistema postigne „prosvjetljenje“, smatra se „nepogrešivim“ i neupitnim u duhovnim, kao i fizičkim aspektima svoje vještine. Zatim ga podučava i instruira direktno otkrovenje iz duhovnog svijeta, često prerušeno u duhove majstora i osnivača koji su davno umrli prije njega (nekromantija). Njegova obuka se odvija u obliku tajnih kata, meditacije i samosvijesti u disciplinama kao što su Ćigong, Joga, Nei-gong, Bagua, Sing-i i druge ezoterične umjetnosti. Podučava ga šest duhova.

Ovaj nivo obuke se poštuje u svijetu borilačkih vještina, kao put prosvetljenih ili Arhat majstora.

Upravo tu praksu komunikacije sa svijetom duhova Gospod Bog oštro osuđuje i upozorava nas na nju u svojoj Riječi (Ponovljeni zakon 18:10-12)

Na nižim nivoima, svaki učenik se bori za jedan stepenik više na piramidi. Ovo podstiče praktičare da druge učenike posmatraju kao takmičare, a ne kao sebi ravne. I što se viši položaj postigne, to jači ponos raste u njegovom

srcu. **I to je najstarija boljka palog čovjeka: građenje identiteta kroz dostignuća i moć**.

Muškarac i muž se uvijek nazivaju svještenikom porodice ili „duhovnom glavom“. Naš Nebeski Otac je odredio ovaj porodični poredak tako da na ovaj način Njegova Riječ i Duh mogu biti dati mužu; on će zauzvrat dijeliti Božju Riječ sa svojom porodicom, u Duhu Hristovom. Hristova milost će tada teći od Božje Riječi do njegove žene u ljubavi i samopožrtvovanju, a zatim od majke do njihove djece. Tako je Gospod odredio da onima koji su pod našom brigom i odgovornošću pokažemo Njegovu veliku ljubav i moć.

Na sličan način, majstori borilačkih vještina stiču pravu moć; ona se prenosi odozgo. Jer majstor borilačkih vještina ne postaje prvak tehnikom ili snagom, već borilačkim duhom!

Duh kojim je Veliki majstor ili Majstor ispunjen prenosi se na učenike i instruktore ispod njega. Od njih na šegrte, inicijate i konačno na početnike. Što više idete, to je jači uticaj (utvrda) duha na vas, i teže je, bez Božje milosti i sile, otići.

Šaolin uči da kada čovjek jednom postigne titulu Učenika, on je „vezan“ za svog učitelja doživotno, duhovnom vezom koja se ne može lako prekinuti. Ceremonija crnog pojasa vrlo je slična vjenčanju. Jer tek tada učenik može započeti svoju obuku kao pravi učenik vještine, pod ličnim uputama Učitelja. Novi učenik dobija vrlo poseban

sertifikat, koji ga/je veže za učitelja vezom koja može biti jača od one koju imaju većina muževa i žena!

Dakle, ako Veliki Majstor sjedi na najvišoj stepenici borilačke piramide, ko ili šta sjedi kao „završni kamen“?

To je isti duh koji je u ratu sa Sinom Božjim, od pada Lucifera s neba.

Isti ovaj duh ili „energija“ poznata je Kinezima kao Dao, ili Tao (Jin/Jang) i Sila. Imena se mogu razlikovati od kulture do kulture, ali duh, simboli i karakter ostaju isti. Ohrabrujemo sve da traže Istinu u Božjoj Riječi kao nikada prije!

Borilačka simbolika

Ovi simboli su okultnog porijekla. Njihovi korijeni sežu do drevnih civilizacija Egipta i Vavilona. Svrha skretanja pažnje na te simbole je da se čitalac zapita: Zašto se isti ti paganski simboli pojavljuju u toliko mnogo svjetskih paganskih religija, borilačkih vještina, tajnih društava, učenja New Agea/Wicca, klinika za ‘alternativno liječenje’, pa čak i crkava danas? Šta ove organizacije imaju zajedničko? Da li dijele isti cilj?

Moć simbolizma oduvijek je bila poznata drevnim kulturama svijeta. Bez obzira na zemlju ili doba, mnogi isti simboli korišteni su, bez ikakvog gubitka značenja, hiljadama godina. Čak i u našem modernom tehnološkom dobu, ezoterični simbolizam postaje sve istaknutiji i prepoznatljiviji u mnogim korporativnim logotipima i industriji

zabave. Pa ipak, govore nam da je to samo slučajnost i da su ovi simboli samo djelo talentovanih umjetnika i žive mašte!

Zašto onda nalazimo da iste te slike koriste New Age, okultisti, ritualna magija, wicca, paganizam, satanisti, diskografske kuće, Holivud, izdavačke kuće, korporativna Amerika... i majstori borilačkih vještina?

Simboli imaju dugu istoriju u svojoj upotrebi za prenošenje skrivenih ideja, od onih bez „ključeva znanja". Najjednostavnije rečeno, oni su sredstvo identiteta, govore direktno, a ipak na najsuptilniji način umovima ljudi. Ako biste vi ili ja posjetili neku stranu zemlju poslovno, a ne bismo govorili jezik, onda bi nam bila potrebna neka metoda identifikacije naše korporativne grupe i mjesta poslovanja. Bez izgovorene riječi, čim vidimo poznati simbol, znamo da smo na pravom mjestu. Duhovno, simbol može sadržavati sjećanja, vrijednosti i učenja nekog događaja ili pojedinca. Kada se simbol vidi, on komunicira više nego što se može otkriti na stranici riječi. Dakle, simbolika povezuje ljude, misli i sisteme vjerovanja.

U kineskim borilačkim vještinama, simboli su od velike važnosti. Jer oni predstavljaju duhovne moći koje stoje iza svakog stila i majstora. U umjetnosti kung-fua, karatea, tai-čija i joge, ovi različiti simboli se koriste za povezivanje praktičara sa duhovnim svijetom. Simboli i amblemi se obično nose na uniformi, preko srca ili često na tkanini oko čela.

Ovi simboli se početnicima objašnjavaju samo u najosnovnijem smislu. Dalja objašnjenja se ostavljaju nakon što učenik dokaže svoju posvećenost. Navode ih da vjeruju da simbol predstavlja „skrivenu“ istinu i moralnu etiku njihovog stila i njegovog osnivača.

Obično postoji legenda o tome kako je osnivač stila bio „inspirisan“ da stvori simbol. Sva ova iluzija stvara unutar učenika vezu i sponu sa svojim instruktorom, dok učitelj polako otkriva tajne vještine. Vezu koja se ne prekida lako, sa školom, i sa stilom, sa instruktorom i sa svim precima vještine. Kako učenik raste u sposobnostima i odanosti, dobija dublje znanje o simbolu i umjetnosti koju on predstavlja. Povjerenje koje instruktor polaže na učenika, zajedno sa sertifikatima o rangu i prenošenjem „svetog“ znanja, stvara ponos i odanost unutar svake škole. Često je ovo drugarstvo čak i jače od porodičnih krvnih veza. I u tom pogledu je identično vezama formiranim unutar Tajnih društava.

Jedan od glavnih načina na koji se simbol koristi u istočnom misticizmu i okultizmu jeste kao „talisman“, sredstvo kojim se kanalizira zli duh. Ova vrata ili „kapije“ se crtaju, oslikavaju, pišu, urezu i tetoviraju na tijelu ili imovini osobe. I kao što je slučaj s poslovnim putovanjem u stranu zemlju, tako je i s ovim simbolima. Oni se nalaze u vidokrugu duhovnog svijeta, te nekolicine iniciranih, kao oznake pripadnosti i „bratstva“.

Ovi simboli mogu biti prikazani na odjeći, uniformama,

prstenju i nakitu ili zapravo označeni na tijelu, poput drevne prakse Šaolin hrama da se na podlaktici njihovih učenika žigoše Tigar ili Zmaj. Bilo svjesno ili nesvjesno, ove slike i simboli su oznake za duhove tame da je njihovo prisustvo dobrodošlo, pa čak i poželjno.

Često čujemo ljude kako kažu: „Pa, to meni ništa ne znači!“ Ali zlim duhovima nije stalo do toga da li neko zna šta radi ili ne. Oni se bore na pravnom bojnom polju i koriste svaki izgovor koji mogu da održe svoja prava da utiču i kontrolišu živote ljudi koji su stvoreni po Božjem obličju.

Tako je sa svakim od nas. Ako ne vjerujemo i služimo njihovim bogovima, zašto onda nosimo njihove simbole na svojoj odjeći? Zašto imamo njihove knjige, filmove i muziku na policama? Zašto imamo njihove slike okačene na zidovima? Zašto živimo po đavoljem načinu života, a ipak tvrdimo da smo hrišćani? Da smo djeca Božja?

„Zar ne znate da ako se nekome dajete u ropstvo i obavezujete na poslušnost, robovi ste onoga koga slušate – bilo grijeha, koji vodi u smrt, bilo poslušnosti, koja vodi u pravednost?“ (Rimljanima 6:16)

A ako se ovi amblemi i simboli koriste kao vrata u duhovni svijet, zar ne bismo trebali znati šta znače i šta predstavljaju prije nego što ih nosimo oko vrata ili na grudima? Kada pratimo porijeklo mnogih od ovih istočnih simbola, brzo ćemo otkriti da gotovo svi oni predstavljaju, u jednom ili drugom obliku, moć sunca, „boga sunca“ i

obožavanje sunca.

Zašto se ova ideja tako često pojavljuje u paganskim religijama, masoneriji, raznim tajnim društvima i borilačkim vještinama ?

Zato što svi oni vuku korijene do prvog velikog pobunjenog ratnika, graditelja i „boga sunca“, Nimroda! Postanje 10:8-10 nam govori da je Nimrod bio „moćni lovac pred Gospodom“. Bio je kralj i ratnik velike fizičke i duhovne moći. Nastojao je svrgnuti Jedinog Istinskog i Živog Boga iz srca i umova ljudi. Njegovu aroganciju i ponos nadmašio je samo jedan: duh zmaja – entiteta koji ga je opsjedao.

Njegovo kraljevstvo je započelo izgradnjom „Vavilonske kule“, poznate kao „vrata neba“. Ova građevina je možda bila prva piramida (zigurat) koju je svijet ikada vidio. Stepenice su se penjale ili spiralno uzdizale do konačnog nivoa i prijestola paganskog poluboga.

Iako je bog sunca oduvijek bio prepoznat kao glavno božanstvo u svakoj drevnoj paganskoj kulturi, on se manifestovao u mnogim imenima i oblicima, ali njegov karakter uvijek ostaje nepromijenjen... Ponos, sebičnost, sila i kontrola.

Da li je moguće da ove istočnjačke mistične vještine igraju snažnu ulogu u pripremi čovječanstva da prihvati zmajevu poslednju veliku obmanu, koja će zadesiti svijet?

Poglavlje 6.
SIMBOLI I TAJNE

Na Dalekom istoku i Bliskom istoku, a sada čak i na zapadu, ljudi su odlučili služiti stvorenju, a ne Stvoritelju (Rimljanima 1:19-23).

U istočnjačkom načinu razmišljanja, „Tao“ ili „Dao“ je vrhovni bog. To je „Sila“ i „energija“, a ne lično biće, za koju se kaže da obuhvata i oživljava cijeli univerzum. Kaže se da je ova sila sastavljena od dva jednaka, a ipak suprotna pola. U psihologiji bi se to nazvalo „dijalektičko“ razmišljanje ili „dualizam“.

Kaže se da se ove dvije suprotne sile ujedinjuju i formiraju jednog „boga“ – sili kojoj pripisuju i dobro i zlo. Taoisti, budisti i hinduisti prikazuju ovu pagansku ideju božanstva poznatim simbolima jina/janga, heksagramom i drugima...

Ovi simboli se danas mogu vidjeti u mnogim oblicima.

Još jedna vrlo popularna metoda izražavanja koncepta „taoizma“ je korišćenjem muškog (uspravnog) i ženskog (obrnutog) trougla. Kada se ova dva geometrijska oblika spoje, formiraju ono što je obično poznato kao heksagram ili „Davidova zvijezda“.

Ovi simboli predstavljaju sjedinjenje i ujedinjenje vatre i vode, neba i zemlje, božanstva i čovječanstva.

Paganske okultne religije uče da će kroz ovo sjedinjenje muške i ženske „energije“ čovjek moći dostići svoju poslednju fazu evolucije u božanstvo. I tako vidimo kretanje prema otvorenoj i prihvaćenoj preljubi, bludu, homoseksualnosti i perverziji.

Rušenjem zidova zaštite koje nam je dao naš Stvoritelj, otvorili smo vrata i pustili svaki nečisti, razvratni i buntovni duh u naše domove i porodice.

Ne samo da se muškarac spaja sa ženom bez ikakve diskrecije, bez savjesti o dobru i zlu, bez bračnog saveza i blagoslova Gospoda Boga, već se čovječanstvo takođe ujedinjuje u duhovnim vezama s demonskim svijetom, pod uticajem velikog varalice, Sotone.

Simboli heksagrama, drevni jin/jang, krug s tačkom u sredini, kao i svastika, korišteni su u hinduizmu, budizmu, taoizmu, vavilonskoj magiji, vještičarstvu i okultizmu, mnogo prije nego što ih je počela koristiti moderna „država Izrael“.

Nevjerovatno, u svakoj kulturi širom svijeta, gdje nalazimo ovu šestokraku zvijezdu, ili heksagram, ona se uvijek koristi za predstavljanje drevnog „boga sunca“ i njegovog obožavanja.

Vjerovatno najiznenađujući simbol korišten u drevnom svijetu za izražavanje „Taoa“ je svastika. Većina zapadnjaka je upoznata s ovim simbolom iz nacističke Njemačke, ali malo ko shvata da je Hitler usvojio ovaj simbol moći zbog svoje fascinacije misticizmom Indije.

Bio je predani proučavalac okultnih spisa Madam H.P. Blavatski i otvoreno je promovisao mnoga paganska učenja u njenim knjigama. H.P. Blavatski je bila osnivačica okultne organizacije krajem 19. vijeka, nazvane „Teozofsko društvo“.

Bila je deklarisana „budistkinja“ i mnogo je putovala po Dalekom istoku, posebno u Indiju i na Tibet, tražeći skriveno znanje i lične upute od hinduističkih gurua i „uzašlih majstora“ (duhova demona). Postala je ozloglašena okultistkinja i liderka u pokretu „new age misli“. Kroz većinu svojih učenja najavljivala je dolazak „Univerzalnog“ ili „Kosmičkog Hrista“ zvanog Gospod Maitreja.

Za ovo biće se kaže da je „svjetski učitelj“ koji će voditi cijelo čovječanstvo u zlatno doba duhovnog buđenja i božanstva. Upravo kroz učenja Blavatski, Alis Bejli i drugih gurua „prosvjetiteljstva“, religija i filozofija hinduizma i novog doba doživjele su svoj uspon u Americi i Engleskoj.

Ove istočnjačke mistične/meditativne prakse su jedan od kanala kroz koje se čovječanstvo priprema za inicijaciju ‘novog doba’ u nadolazeću svjetsku religiju antihrista.

I upravo kroz korišćenje ovih mističnih simbola, Đavo i njegovi pali anđeli povezuju muškarce, žene i malu djecu u društvima, ujedinjujući ih u jedno u zabludi, obmani i neposlušnosti Riječi živog Boga!

Šaolinski hram koristi ovaj budistički/hinduistički simbol više od hiljadu godina. Za Šaolinsku svastiku,

također poznatu kao budistički Sunčev točak, u moderno doba se kaže da znači „sreća“ ili „dobra sudbina“. Međutim, dublja istraga otkriva mnogo mračnije značenje nego što većina misli. Za hinduse, ovaj simbol predstavlja drugi od 108 amblema njihovog vrhovnog božanstva, Brame, Višnua i Šive, i svaki od simbola sa četiri produžetka za sebe kaže da predstavlja sunčeve zrake (prosvjetljenje).

Ovaj drevni paganski simbol nalazi se u mnogim kulturama širom svijeta, uključujući Kinu, Tajvan, Koreju, Japan, Rim, Grčku, Egipat i među američkim domorocima. U svakoj kulturi, bez obzira na doba, svastika se uvijek koristi u odnosu na „boga sunca“ ili „Univerzalnu Silu“.

Taoističke vještine poput Ći-gonga, Tai-či čuana, Sing-ija i Bagua-džanga također uveliko koriste okultni simbolizam u „Ručnim pečatima“ ili Mudrama, kao i u stvaranju „talismana“.

Oni indoktriniraju ljude mnogim različitim okultnim praksama i vode ih u opasnu povezanost s New Ageom i istočnjačkim misticizmom – familijarnost koja će milione koštati njihovog spasenja i vječnog života!

Ove mudre, ili ručni pečati, su simboli, oblici ili forme koje djeluju kao vrata u duhovni svijet. Vrata koja se otvaraju u oba smjera. Često će praktičar biti učen da simbol posjeduje moć kontrole ili vezivanja zlog duha, i koristiće ih za ostvarenje volje majstora borilačkih vještina.

Međutim, ovo je daleko od istine, jer kada demoni stignu, oni su zapravo ti koji imaju kontrolu. Ako osoba

kroči na začarano tlo, što je zabranjeno Riječju Svemogućeg Boga, tada gubi slobodu svoje volje. Što dalje ide putem tame, to više njegove volje podliježe Sotoni.

„Pečat ruke“ naziva se i „pečat sunca“. Ova formacija ruke koristi se posebno u jogi, kung-fuu i tai-čiju; kaže se da „otvara“ treće oko i omogućava ekstrasenzorne sposobnosti kao što su: telepatija, telekineza, vidovitost itd.

Međutim, u stvarnosti, korišćenje ovih tehnika zapravo otvara vrata u duhovni svijet i kanalizira demonske duhove da uđu, utiču, pa čak i kontrolišu tijelo praktičara. Možda postoji prividni dar psihičkih sposobnosti, ali kao i uvijek postoji visoka cijena – cijena nečije duše i vječnog spasenja.

Praktikujući bogosluženje i metode pagana, čovječanstvo prekida vezu sa našim Stvoriteljem i ruši zidove zaštite koje je naš Otac na nebesima, u svojoj beskonačnoj mudrosti, izgradio oko naših srca i umova.

Ovi pečati ili simboli služe kao identifikacija za duhovni svijet da je osoba otvorena uticaju ovih duhovnih sila. Mnoge poznate ličnosti čak pozdravljaju prisustvo zlih duhova kako bi mogli postići veću slavu i bogatstvo.

Za praktičara borilačkih vještina, uticaj ovih duhova (či, ki, prana) se traži kako bi stekao iscjeliteljske ili borilačke vještine. Čak i forme i kate mnogih popularnih stilova borilačkih vještina, kada se praktikuju, stvaraju simbol ili „talisman“ na podu škole. Vrlo slično „krugovima u žitu“, njihov pravi oblik je poznat samo iniciranima,

osim ako se ne vidi odozgo!

Pa čak i ako je simbol nepoznat učeniku – bilo u neznanju ili sa znanjem – vrata su i dalje otvorena. Zato će učenici govoriti o moći koju „osjećaju“ nakon što izvedu mnoge drevne kate koje su podučavali njihovi instruktori i učitelji. Mnogi od ovih okultnih simbola sada se pojavljuju na najčešćim mjestima, kao što su udžbenici za osnovnu školu, medicinski časopisi, prodavnice zdrave hrane, majice i obični kućni predmeti.

Je li moguće da se svijet inicira u jednu svjetsku spiritualističku religiju?

Budističke perle su oduvijek bile predmet kontroverzi među onima koji ispovijedaju hrišćanstvo, a istovremeno praktikuju tradicionalne azijske borilačke vještine. Zašto toliko paganskih religija koristi iste simbole obožavanja?

Ove ogrlice od perli nalaze se u hinduizmu, budizmu, islamu i rimokatoličanstvu, da spomenemo samo neke od poznatijih religija.

Svaka od ovih religija koristi ogrlice sa 108 perli. Ove molitvene perle se koriste kako bi pomogle vjerniku da broji svoje molitve. Svaka perla takođe predstavlja jednu od 108 manifestacija božanstva. Dok se svaka perla trlja tokom molitve, od tog boga ili poluboga se traži zaštita i blagoslov.

Nošenjem ovih perli oko vrata, kaže se da je praktičar pod zaštitom cijelog hinduističkog panteona. Nose se kao

simbol odanosti i posvećenosti bogovima koje svaka perla predstavlja, slično kao što vjenčani prsten simboliše zajednicu muškarca i žene. U mnogim drevnim kulturama, nošenje ogrlice bio je znak posjedovanja ili vlasništva. Onaj ko nosi dragulj ili perle javno priznaje korist i zaštitu darovatelja, kao gospodara.

Nakon što ogrlicu koristi visokorangirani monah, vjeruje se da su je blagoslovila ova paganska božanstva. Često ove ogrlice traže mlađi sledbenici, nadajući se da će neki duhovni blagoslov baciti svoju sjenu na njih.

Praktičari novog doba i okultizma takođe koriste nakit u svom obožavanju 'prirode' i kao simbole moći. Ovaj nakit može biti u obliku okultne ikone ili amblema, ili može biti jednostavan poput kamena, za koji se kaže da ga je „energizirao" neki visokorangirani guru ili majstor. Ovi predmeti postaju sve dostupniji u sekularnim prodavnicama zdrave hrane, knjižarama i prodavnicama suvenira. Često postoje holistički iscjelitelji, instruktori joge, reiki majstori i poklonici wicca, koji nude svoje usluge u dijagnosticiranju i „liječenju" bolesti.

Mnogi praktičari alternativne medicine i onih koji se bave New Ageom podstiču svoje pacijente da se okrenu paganskim praksama istoka, radi liječenja bolesti, produženja životnog vijeka i obnove zdravlja, umjesto da traže zdravlje od Onoga koji ih je stvorio.

Čovjek traži svaku zamislivu metodu liječenja – metode poput magneta, kristala, homeopatije, iridologije i

akupunkture, a ipak odbija vjerom slijediti Božju Riječ i pokoravati se uputama koje mu je dao Veliki JA JESAM!

Većina ljudi na Zapadu, kada ih se pita o „idolopoklonstvu“, pomisle samo na klanjanje kipovima i likovima napravljenim od drveta, kamena ili zlata, i malo razmišljaju o dubljim duhovnim implikacijama koje je naš Stvoritelj dao čovječanstvu kada je izgovorio svoje upute u pravednosti, u strašnoj veličanstvenosti s planine Sinaj.

I zašto se onda od muškaraca, žena i djece traži da skinu cipele kada ulaze u mnoge škole borilačkih vještina? Da li je to zato što duhovi koji tamo borave i kojima se odaje počast zahtijevaju poštovanje i obožavanje od ljudi? Da li se oni postavljaju kao bogovi u životima mnogih ništa ne slutećih majstora borilačkih vještina?

Kada se klanjamo pred ljudima u strahopoštovanju, kada predamo svoju volju čovjeku ili anđelu u suprotnosti s Božjim uputima, kada običnog čovjeka nazivamo Učiteljom, Rabijem ili Ocem, živimo u direktnoj pobuni protiv Onoga koji nas je stvorio i otkupio. I činimo idolopoklonstvo isto tako sigurno kao da pred nama stoji kip.

Čin obožavanja? Kroz praksu i poznavanje ovih paganskih istočnih vještina, zar se danas ne pripremamo da se poklonimo i odamo počast jednoj svjetskoj religiji i ‘Univerzalnom’ hristu ili duhovnom vođi?

A ako smo navikli odreći se pravednih načela u Božjoj Riječi, radi jedinstva s onima kojima se šaolinski učenici mole, zar neće biti lak korak pokloniti se pred vođama

Novog svjetskog poretka da bismo sačuvali svoje živote?

Toliko mnogo ljudi danas poriče da postoje bilo kakve duhovne veze s treningom borilačkih vještina, a ipak, kada pažljivo pogledamo same prakse ovih vještina, zar ne vidimo oblike i položaje obožavanja?

Korijen i stablo

Čovjek po imenu Bodidarma, ili Da mo (dlakavi đavo) smatra se zaštitnikom „Čen budizma". I on je 28. u dugoj lozi učenika i učitelja koji potiču od Osnivača budističke religije 563-483. godine prije nove ere. Bodidarma (Da mo) je donio svoju revidiranu verziju hinduizma, također nazvanog Čen budizam, u hram Šaolin iz Indije, 464. godine nove ere.

Legenda kaže da je on podučio monahe metodama fizičkog kretanja u kombinaciji s meditacijom kako bi poboljšali duhovne (okultne) sposobnosti. Kroz određene tehnike disanja, vizualizacije i činove obožavanja, za monahe se govorilo da razvijaju gotovo natprirodne psihičke i fizičke moći.

Nakon Bodidarmine smrti, legenda kaže da su učenici i monasi Šaolina pronašli knjigu koju je on ostavio skrivenu u zidu hrama ili svoje grobnice, a koja je opisivala niz duhovnih/fizičkih vježbi koje bi omogućile budističkom sledbeniku da dostigne „prosvjetljenje".

Upravo je ova knjiga, „Klasici promjene mišića/tetiva", napisana na njegovom maternjem indijskom jeziku,

sanskritu, poštovana među šaolinskim majstorima borilačkih vještina širom svijeta. Upravo je ova knjiga temelj svih modernih kata, formi i ćigong praksi borilačkih vještina.

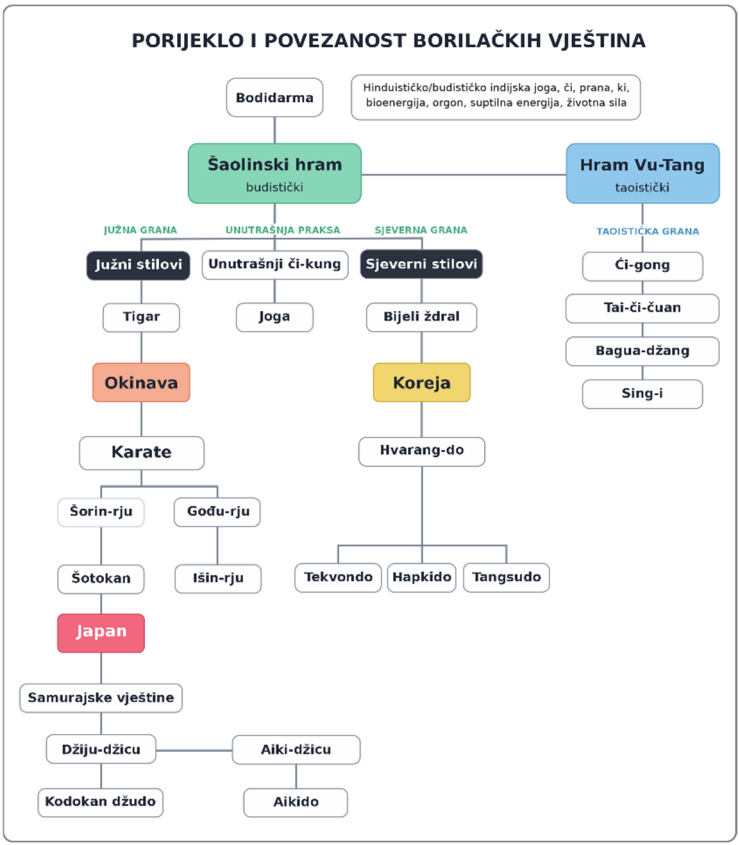

Dakle, šta je bio uzrok uspona šaolinskih monaha do slave u svijetu borilačkih vještina? Da li je to bilo samo

zato što su trenirali duže i jače u svojim fizičkim vježbama? Da li je to bilo zato što su trčali brže i duže, ili zato što su radili veći broj sklekova i trbušnjaka od svojih kolega širom svijeta? Da li je u njihovoj ishrani od riže i povrća postojao neki poseban sastojak? Nešto skriveno u tlu ili planini na kojoj je izgrađen njihov paganski hram? Ili se njihove jedinstvene sposobnosti mogu pripisati neuhvatljivijoj duhovnoj sili koja suptilno djeluje u stvarima kojima ih je podučavao ovaj hinduistički/budistički sveštenik?

Duhovni principi meditacije, vizualizacije i tehnika dubokog disanja koji su otkriveni na njenim stranicama gotovo su identični drugoj okultnoj knjizi koju je tokom mračnog doba rimske supremacije, 1522-1524, napisao rimokatolički sveštenik po imenu Ignacije Lojola.

Mnoge crkve sada nude ono što je poznato kao „duhovne obnove“, koje kao svoj nastavni plan koriste Lojolinu knjigu, zajedno s jogom, kineskim ćigongom, tai-čijem, hodanjem kroz lavirint i praksom Novog doba pod nazivom „kontemplativna molitva“…

Evo i nekoliko otkrivajućih citata:

„Kada se dobro uvježbate, vaše tijelo i udovi će se automatski kretati bez ikakvog svjesnog napora. Vaš um neće biti preopterećen vašim fizičkim pokretima. Tehnike ćete koristiti nesvjesno, bez potrebe za razmišljanjem. Kada postignete ovo stanje uma [opsjednutost], neće se pojaviti nijedna sumnja ili oklijevanje. Nijedan protivnik, čak ni Đavo, neće naći priliku da napadne. Temeljno se

uvježbajte, a zatim zaboravite na to. Odbacite svoj um. Slijedićete 'Put' a da toga niste ni svjesni. Ovo je misterija Bušida!"[19]

„Kada se duboko nakloniš univerzumu, univerzum ti se nakloni uzvraćajući poštovanje; kada izgovoriš ime Božansko, ono odjekuje unutar tebe.

Božansko nije nešto visoko iznad nas. Ono je na nebu, ono je na zemlji, ono je unutar nas.

Pravi *Budo* (borilački put) jeste prihvatanje duha univerzuma, čuvanje mira u svijetu i ispravno njegovanje svega što postoji u prirodi."[20]

„Kada tvoj *Ki* postane potpuno mekan i savitljiv, stapaš se sa duhom prirode. Tada borilačka vještina prestaje biti fizička i postaje čista meditacija u pokretu."[21]

„U praznini je dobro, a zlo ne postoji. Znanje postoji, postojanje postoji, ali duhovno stanje Praznine je ono gdje ne postoji ništa – a iz te 'ničega' proizilazi sve."[22]

„Postoji nešto neobjašnjivo i savršeno, nastalo prije neba i zemlje. Tiho je i prazno, stoji samo i ne mijenja se, prožima sve i nikada ne prestaje. To je Majka Univerzuma. Ne znam mu ime, pa ga zovem *Tao* (Put)."[23]

---

[19] Jađju Tađima-no-kami, Munenori (1571-1647).
[20] Morihei Uešiba, O-Sensei, osnivač Aikidoa.
[21] Čeng Man-č'ing, Veliki majstor Tai či čuana.
[22] Mijamoto Musaši, Doktrina Praznine u „Knjizi pet prstenova".
[23] Lao Cu, Duhovni temelj većine kineskih unutrašnjih vještina.

ZAKLJUČAK

Biblijska religioznost i istočnjačke borilačke vještine polaze od bitno različitih pogleda na čovjeka, stvarnost i duhovnu moć. Iako se borilačke vještine danas često predstavljaju kao neutralan skup fizičkih tehnika, mnoge od njihovih tradicionalnih škola razvijale su se u okruženju budizma, taoizma, hinduističkih sistema i različitih oblika kineske i japanske religioznosti. Zbog toga su uz fizičku disciplinu često vezivani koncepti poput **ki energije, unutrašnje energije, meditacije, prosvjetljenja, jedinstva sa univerzumom, energetskih centara i duhovnog ovladavanja sobom**.

Nasuprot tome, biblijski pogled ne uči čovjeka da kroz tehnike, meditaciju ili manipulaciju nekom univerzalnom energijom dostigne viši oblik postojanja ili duhovne moći. Čovjek je stvorenje, a Bog je Stvoritelj; izvor duhovne sile nije bezlična energija kojom čovjek može ovladati, nego Bog. Biblijska disciplina podrazumijeva samokontrolu, uzdržanje i fizičku odgovornost, ali njen cilj nije **prosvjetljenje kroz tehniku**, već poslušnost Bogu i preobražaj karaktera.

Dok Biblija uči trezvenosti i samokontroli, čak i u molitvi, u pojedinim istočnjačkim sistemima meditacija ima za cilj **pražnjenja uma, dostizanja posebnog stanja**

svijesti, sjedinjenja sa stvarnošću ili postizanja prosvjetljenja.

Zato borilačke vještine ili istočnjačke vježbe ne možemo uzeti samo kao fizičke discipline i odvojiti je od religijsko-filozofskog sistema kojem pripadaju. Iako se čini da se karate, kung fu, aikido, tai či ili slične discipline danas mogu praktikovati u sekularnom obliku, njihovo istorijsko porijeklo i tradicionalna terminologija ne mogu proći kritičko ispitivanje iz biblijske perspektive. Pitanje za hrišćanina nije samo „da li ova tehnika funkcioniše?“, nego i **„odakle potiče filozofija koja je uz ovu tehniku vezana, šta ona podučava o Bogu, čovjeku i duhovnoj sili i da li je to saglasno sa Svetim pismom?“**

Istočnjačka duhovna disciplina počiva na premisi da čovjek kroz disciplinu, tehniku, meditaciju i unutrašnji rad nastoji postići određeno stanje svijesti, harmoniju, prosvjetljenje ili ovladavanje sobom.

S druge strane, biblijska religioznost podrazumijeva da čovjek nije sam sebi put ka božanskom. On je stvorenje koje treba **upoznati Boga, poslušati Boga i biti preobraženo Božjim djelovanjem**.

Zato cijelu temu možemo svesti na jedno pitanje: **Da li čovjek kroz određenu tehniku pokušava pronaći božansko u sebi i ovladati duhovnom silom – ili prihvata da je Bog izvan njega, njegov Stvoritelj, i da duhovni život zavisi od odnosa sa Njim?**

Ostaje na kraju da utvrdimo ko je „zmaj“ koji stoji

iza borilačkih vještina kao njihov duhovni pokrovitelj? Da je to isti duhovni entitet o kojem govore prva i posljednja knjiga Biblije?

U kineskoj tradiciji zmaj nije samo životinja koja predstavlja snagu. On je povezan sa **kosmičkim poretkom i silama prirode**. U taoističkoj simbolici zmaj je mogao predstavljati Tao, dok se u Zen budističkoj simbolici pojavljivao kao znak dublje istine ili prosvjetljenja.

A kada zmaj pređe u borilačke vještine, on više nije samo ukras. U pojedinim kung-fu sistemima **„zmaj" predstavlja određeni način kretanja i borbe**, ali istovremeno nosi kulturnu i filozofsku simboliku.

S druge strane, **u biblijskoj simbolici postoji jedan konkretan Zmaj čiji identitet nije skriven**. I zanimljivo je da se isti simbol pojavljuje u različitim drevnim religijskim kulturama kao **nadljudsko/božansko biće povezano sa silom prirode, vodom, nebom, kosmičkim poretkom i natprirodnom moći**. Pitanje je, dakle, **zašto se motiv zmaja kao natprirodnog bića koje predstavlja veliku kosmičku silu pojavljuje u tako različitim drevnim religijskim tradicijama? Nameće se zaključak da je drevna predstava o Zmaju jedna od rasprostranjenih kulturnih refleksija veoma starog religijskog sjećanja na stvarnost koju Biblija opisuje kao „Aždaju", „staru zmiju" i Božjeg protivnika**, iako bi to bilo teško dokazati isključivo istorijski.

Zmaj nije samo simbol Dalekog Istoka – on je

jedan od centralnih simbola upravo kineske religijske i filozofske predstave o sili koja prožima prirodu. Zato njegovo prisustvo u tradicionalnim borilačkim vještinama ima mnogo dublje značenje od običnog „simbola snage“.

Pored svega iznesenog u ovoj kratkoj knjizi, praktikanti borilačkih vještina i uopšteno istočnjačkih tehnika i vježbi i dalje mogu relativizovati stvari i iznalaziti opravdanja za svoj izbor. Ali ono što je najteže poreći je motivacija koja stoji iza tog izbora.

Već smo napomenuli da pali čovjek svoju vrijednost često pokušava dokazati onim što može da učini i nad kim može da uspostavi moć. Borilačke vještine tada vrlo lako postaju sredstvo za izgradnju identiteta kroz fizičku sposobnost, kontrolu i nadmoć nad drugim čovjekom. Umjesto da vrijednost prima od Boga, čovjek je pokušava proizvesti vlastitim učinkom: „vrijedim jer sam snažniji, sposobniji i mogu pobijediti“. S tim stavom, osoba, bila toga svjesna ili ne, dijeli satanistički sistem vrijednosti.

Biblijski gledano, zanimljiva je razlika između **snage kao dara koji se stavlja u službu dobra** i **snage kao sredstva samopotvrđivanja**. Problem, dakle, nije nužno u tome što čovjek postaje snažan, nego **zašto mu je toliko važno da bude snažan i šta svojom snagom pokušava dokazati**.
